

ПАГОНЯ

РЭГІЯНАЛЬНЫ АГЛЯД: ГОРАДНЯ — ВІЛЬНЯ — БЕЛАСТОК

ЗАСНАВАНА ў 1920 г.

№ 25 (39)

20—26 жніўня 1993 г.

Кошт 5 рублёў

«Гусары денег не берут-с!» **ЛІСТЫ ДА ГОМА-САВЕТЫКУСА.**

Замест Беларускай гімназіі — школа імя Сталіна.
Гутарка з **ВЭТЭРАНАМ СБМ.**

ІШКАЛЬДЗЬ. Малое падарожнае апавяданьне.

П Р А Г Р А М А
ТЭЛЕПЕРАДАЧ на тыдзень. Менск — Максава — Варшава.

Запрашаем у старадаўнюю Вільню

Гутарка з дырэктарам турыстычнай фірмы Таварыства Беларускай Школы «Vilnensija» сп. Луцыяй Чэчат.

— Ідэя стварэння турыстычнага бюро існавала ўжо даўно, бо вельмі часта прыязджаюць у Вільню тыя, хто хоча больш падрабязна пазнаёміцца з горадам. Але больш канкрэтныя абрысы яна набыла з адкрыццём беларускага аддзялення на факультэце славістыкі Віленскага педагагічнага ўніверсітэту і з аднаўленьнем Таварыства Беларускай Школы, якое дзейнічала ў Летуве ў міжваенны час. Усё гэта паспрыяла юрыдычнаму афармленьню турбюро «Vilnensija» Таварыства Беларускай Школы.

— **Што азначае гэтая назва?**

— Слова «Vilnensija» — лацінскага паходжання, азначае прыналежнасць да горада Вільні. Гэтая назва адлюстроўвае накірунак нашай дзей-

насці — знаёмства з гісторыяй і культурай, найперш, горада і края.

— **Чым вы займаецеся цяпер?**

— Мы пазнаёміліся з турыстычнымі бюро Наваградка, Менску, Баранавічаў, Магілёва, Катавіцаў. Прынялі некалькі груп з Беларусі, Польшчы, Германіі.

— **Якія экскурсіі вы прапаноўваеце?**

— У нашай працы акрэсліваюцца два накірункі: экскурсійная праца і арганізацыя адпачынку. Па-першае, гэта аглядавая экскурсія, якая знаёміць з гісторыяй і архітэктурай горада, па-другое, мы распрацавалі маршруты, якія знаёмяць з культурнымі здабыткамі кожнага народа Віленшчыны, бо Вільня — гэта ўні-

ТУРИСТИЧНАЯ ФИРМА ТОВАРИСТВА БЕЛАРУСКОЙ ШКОЛЫ
«VILNENSIA» ЗАПРАШАЕ У СТАРАДАВНЮЮ ВІЛЬНЮ

кальны рэгіён перакрываўна разнастайных нацыянальных гістарычных традыцый — літоўскіх, польскіх, беларускіх, жыдоўскіх, расейскіх, украінскіх, татарскіх. Трэцяе, мы прапуджваем экскурсіі больш вузкай тэматычнай накіраванасці, напрыклад, архітэктура горада, літаратурныя старонкі і гэтак далей. Акрамя экскурсій па горадзе, мы прапаноўваем падарожжа ў Трокі, Коўну, Меднікі, Салечнікі. Для жыхароў Летувы арганізоўваем паездкі ў Беларусь.

Для адпачынку наша турбюро прапаноўвае азёры Трокаў, Малетай, узбярэжжа Балтыкі.

— **Якія ў вас цэны?**

— Канешне, у наш час межы, розныя валюты, нестабільнасць эканомікі не спрыяюць працы экскурсійнага бюро, але гэта не павінна перашкодзіць ахвотным цікава арганізаваць свой адпачынак. Есць, аднак, і станоўчы момант: паміж Беларусіяй і Летуваю няма візавага рэжыму. Мы ўлічваем усё гэта і таму прапаноўваем паслугі рознага ўзроўню, жылля і харчавання. Гэта можа быць толькі экскурсія альбо экскурсія з полуднем, калі паездка на адзін дзень. Калі на два, тры і больш дзён, то мы забяспечваем жыллём у гатэлях рознага разраду, двухразовым харчаваннем, арганізоўваем экскурсіі па Вільні і паездкі ў іншыя месцы Летувы. Мы прымаем групы колькасцю да 30—40 чалавек, але калі вы маеце ахвоту падарожнічаць індывідуальна, і ў гэтым выпадку турбюро «Vilnensija» запрашае Вас.

— **Хто ў вас працуе?**

— Яшчэ да стварэння турбюро Вільню нашым гасцям паказвалі Людвіка Кардзіс, Таццяна Поклад, заўсёды з зацікаўленасцю слухаючы аповяды навукавага супрацоўніка Акадэміі Навук Летувы Юрася Шаўцова, і, безумоўна, знаўцу старадаўняй Вільні Лявона Антонавіча Луцкевіча. Лявон Антонавіч вучыўся ў Віленскай беларускай гімназіі, яшчэ падлеткам быў экскурсаводам у Музеі беларускай культуры. Дзядзька Лявон шчодро дзеліцца сваімі ведамі са студэнтамі Беларускага аддзялення ВПУ і падрыхтаваў кваліфікаваных гідароў. Гасцям з Беларусі Лявон Антонавіч адкрывае беларускія стронкі Вільні.

— **Як жа вас знайсці?**

— Калі ласка, звяртайцеся на адрас: Катэдра беларусістыкі, Віленскага педагагічнага ўніверсітэту, вул. Студэнту 39-527, 2034 Вільня, Летува. Тэл.: 8-0122/35 58 01; 45 82 91. Сярдэчна запрашаем!

Пілегрынацыя цудатворнай іконы

З эпархіі да эпархіі вандруе па беларускай зямлі цудатворная ікона Божай Мацеры, якая дагэтуль знаходзілася ў Малой Базыліцы — касцёле ў мястэчку Будслаў Мядзельскага раёна. Нядаўна яна была дастаўлена ў Фарны касцёл горада Горадні. Плануецца, што тут Сьвяты цудатворны вобраз прабудзе каля месяца, а затым прадоўжыць вандроўку па Гарадзеншчыне. Раней ікона Божай Мацеры гасцявала па прыходах Пінскай эпархіі.

Будзе сваё святое месца ў каталікоў Беларусі

Сёлетняе лета стала адметным у жыцці каталіцкай дыяспары на Беларусі. З Ватыкану на адрас Менска-Магілёўскай эпархіі прыйшоў факс аб наданні кафедральнаму касцёлу ў Будславе Менскай вобласці тытулу «Малой Базылікі». Гэта зроблена з мэтай стварэння на Беларусі свайго Чэнстаховы для вернікаў.

Г. У.

Гінэколаг у касцёле

Нядаўна ў штаце Фарнага касцёла Горадні з'явілася пасада ўрача-гінэколага. Новая штатная адзінка працуе ў Сьвятым храме з нагоды падрыхтоўкі маладых параў да правільнага вядзення сумеснага жыцця пасля таямніцы вянчання.

Дарэчы, ў Фарным касцёле вельмі адказна ставяцца да шлюбу маладых. Напярэдадні шлюбу жадаючым стварыць сям'ю чытаецца восем абавязковых тэалагічных лекцый. Усе выдаткі на гэтыя справы ўзяла на сябе каса касцёла.

Г. У.

Гарадзенец Астапковіч — другі ў сьвеце

Першы свой мэдаль заваявала на чэмпіянаце сьвету, які гэтымі днямі праходзіць у Нямеччыне, зборня легкаатлетаў Беларусі. Прыемна, што гэтую сярэбраную ўзнагароду прынес у скарбонку нашай каманды гарадзенец Ігар Астапковіч.

Дарэчы, на свой першы чэмпіят сьвету наша рэспубліка выставіла 45 атлетаў.

Г. У.

Вільня

Фатаграфаваньне А. УЛАДСЕВІЧ.

ГРАМАДЗТВА

● Лісты да гомасаветыкуса

«Гусары денег не берут-с!»

1. Восень 1993 г. Паседжаньне Вышняй Рады. Абмяркоўваецца грашовы пытаньне. Камуністычная большасьць не жадае паступіцца прынцыпамі, здрадзіць здрадніцу Расею. Вырашана выдзяліць даляры, каб закупіць у суседзяў макулатурныя савецкія грошы й аднавіць СССР са сталіцай у Менску. Абы толькі не дазволіць нацыяналізм у выглядзе беларускай валюты.

Глуства? Але ж пабачыце, гэтак і будзе, калі яны толькі ўвогуле зьбяруцца. Год назад іх паўгады на сясёі не загнаць было, бо яны ня ведалі як бы гэта праігнараваць рэфэрэндум. Ажно дадумаліся. Пытаньне з талерамі таксама выклікае ў іх тупую нянавісьць. Калі ўвёсць праф. Багданкевіч рахмана сказаў ім, што без уласнае валюты няма рады, яны ажно нагамі затупацелі.

Сапраўды, няма рады, калі ў галаве адна зьвіліна — савецкая. Калі ты гомасаветыкус, дык гэта надойга, звычайна да сьмерці (гарбатага адно магільна спраміць). Аднак сё ля ві — няма Абрэвіятуры, няма нават ужо грошай з балюча знаёмым партрэтам. Усе гэтыя паседжаньні пачынаюць нагадваць Мопэ-шоу са сьмешна-недарэчнымі пачварамі. Заалагічны музэй.

2. Вы купляеце ў краме 1000-рублёвую пляшку, даяце прадаўшчыцы ўсяго сотку, а яна й слова супраць ня скажа. За цэлафанавы пакет замест пяцёркі даем 50-капеечную вавёрку... Дзівосы дый годзе! Беларускі варыянт камуністычнага раю. А можа прыкметы краіны дурняў?

Пасьля ўсіх гэтых пературбацияў з савецкімі рублямі ў крамах паспраўлялі цэны, але ж, як заўжды, па-гомасавецку. Не-савецкаму чалавеку як двойчы ў два зразумела, што на ўсіх цэньніках неабходна было закасаваць нуль, чаго зроблена, вядо-

ма ж, не было. Гэй, вы, сталічныя ўлады! У нас болей не існуюць 1000-я купюры, у нас няма болей паралельных грошай, мы плоцім за тысячарублёвую бутэльку паперкай, на якой (каню відавочна!) намалюваны зубр й лічба «100»!!! Ня чуюць. Гомасаветыкусы.

Працягваецца гульня ў голага караля.

3. Я ня ведаю, хто дазволіў нашаму ўраду выпусьціць часовыя нацыяналістычныя грошы. Вышняя Рада, як вядома, у душы была супраць. Ейнай ідэялагічнай цнатлівасьці перашкаджала Пагоня, бо замест чырвонай зоркі на шыцы — крыж, прычым не зусім руска-праваслаўны.

Сказаўшы «а», гавары «б», не выглядай на дурня. Тым часам Вышняя Рада рашуча супрацівілася эмісіі сапраўдных беларускіх грошай, асабліва іхняй назьве — талеру. Лунаючы дзесь ў сацыялістычна-савецкіх мроях, дэпутаты ўяўлялі сябе нашчадкамі казакоў, якія ў г. Пераяслаўе даўней пакляліся: «З Расеяй — да ськону!». Мы — харошыя, мы — савецкія, мы амаль рускія, мы очань любім маскоўскія грошы: Ленін, Крэмль, дзьвюхгаловы арёл. Бабры з вавёркамі — часовая патрэба (як у 19-м годзе ССРБ), Ластоўскага з Луцкевічам на купюры не дапусьцім.

Крытэры ўсіх нашых рашэньняў адзін: паслухаць, што скажа Пазыняк й паспрабаваць усё зрабіць наадварот, або хаця б напалову. Скажы, дапусьцім, Пазыняк, што гарбату трэба саладзіць, а сала саліць...

4. Дарагія таварышы!

Жыцьцё — рэч надзвычай складаная й разам вельмі простая. Калі мы гаворым, што сонца сьвеціць, дык гэтак і ёсьць сапраўды, нават калі Маркс з Хрушчовым сьцьвяджалі адваротнае.

Калі БНФ загаманіў некалі пра ўласную валюту, дык гэта зусім не таму, што тамака сабраліся нацыяналісты, а таму, што ва ўсім сьвеце так: гарбату салодзяць, сонца сьвеціць й г. д. Вам, канешне, гэта не даспадобы, але падобныя рэчы не залежаць ад густаў.

5.

Пшык!

А як усё даволі ўдала пачыналася! У чэрвені летась, прыблізна адначасова з суседзямі, паявіліся беларускія часовыя грошы. Нават самападман чешыў: замест савецкага чырвонца давалі адзін беларускі рубель, хаця цэны былі савецкія, а штучны курс нічога не даваў нам, бо заробак плацілі, калі нашымі вавёркамі, дык у 10 разоў менш. Але крок быў слушным. Спраўдзіўшы патрэбы краіны ў купюрах, пільна неабходна было зрабіць наступны крок — выпусьціць нацыянальную валюту (як і суседзі!). Але ідэялагічны дурман накітаваў славэтай «чаромхі» затлуміў дэпутатам галовы. Яны мазжачком адчувалі: нацыянальная валюта — апошняя абавязковая ўмова Дзяржаўнага Суверэнітэту, г. зн. дарогі назад у СССР ня будзе.

Круцілі вала за хвост, круцілі, а потым разбрыліся на летнія вакацыі, а мы за лета ў дзесяць разоў згалелі. Дзякуй, народныя абраньнікі!

Цяпер наш нацбанк падае курс белрубля да расейскага, як 1/0,5, а зусім не міфічныя 1/10, хаця маскоўскі Цэнтрабанк крыху лагоднейшы, бо за наш рубель прапануе ажно 67 капеек!

Кто смел, тот и съел.

6.

Вот сволачи! Цяпер нікуды ня зьезьдзіш, — журыўся ў тралейбусе адзін дзядзька, абмяркоўваючы з прыяцелем адмену савецкіх грошай. Каго ён сволаччу называў, можна здаўмецца. А што ў СНГ ня выедзеш,

дык гэта таксама чысьцютка праўда.

3 апошнім абменам грошай Расейскім банкам здарылася, як 22 чэрвеня 41-га. Усе ведалі, але напад быў «вераломным», нечаканым і г. д. У нашай Вышняй Радзе пра гэта аднак ведаць не жадалі — ну проста 200 Сталінаў напярэдадні вайны! — хаця апазыцыя ды прэса пра гэта паведамлялі неаднаразова.

Рускі Ваня пачухаў патыліцу, пачухаў, ды сказаў сам сабе: «А пошлі вы все на (...), такие хорошие! Своя рубашка ближе к телу». Каб заспакоіць сваіх суайчыньнікаў, Цэнтрабанк Расеі без хітрыкаў растлумачыў гвалтоўную адмену савецкага рубля: з трох трыльёнаў рублёў толькі траціна абарочваецца ў Расеі, астатня — у СНГ, хай, маўляў, імі цяпер печкі цёпляць або прыбіральні аб-клейваюць.

Кашу расхлёбваць давялося нашаму праф. Багданкевічу, бо дэпутаты на вакацыях. Ён сыціпла папрасіў у расейскага Цэнтрабанка спачатку тлумачэньня на конт вераломнага акту, а потым — 1 мільярд расейскіх рублёў. Наш шаноўны старшыня Нацбанку не атрымаў, як вядома, ані адказу, ані грошай. Тым жа часам «старшы брат» тут жа адправіў ва Узбэкістан ажно 50 мільярдаў новых рублёў. Бо з Узбэкістанам трэба ахайна абыходзіцца, а Беларусь і так ля ног ляжыць.

Добра, што хоць дэпутаты на вакацыях, а так бы лезьлі на трыбуну навывперадкі, каб ударыць сябе ў грудзі: «Ребята, мы свои, мы — пскапские!».

7.

Людзі яны, канешне, някепскія, усе гэтыя нашы былыя працаўнікі райкамаў, парткамаў ды ЦК, але ж са сваёй дурацкай ідэялёгіяй перлі нават на фэрмы да кароў. А гэта памылка. Старшы брат вучыць — «Дружба дружбой, а табачок врозь». Трэба такія

Пра новую ініцыятыву ўраду Беларусі

Заява Сойму БНФ «Адраджэньне»

Сойм Беларускага Народнага Фронту «Адраджэньне» адзначае, што пагаршэньне эканамічнага становішча ў Беларусі вынікае з антырэфарматарскай пазыцыі ўраду і намэнклятурнай большасьці Вярхоўнага Савету. Адсутнасьць самастойнай палітыкі кіраўніцтва Беларусі, панаваньне ў ім кампрадорскіх элемэнтаў дазваляе ўладным структурам Расеі ажыццяўляць адкрыта імпэрскую палітыку ў дачыненні да Беларусі, выкарыстоўваючы сваю паліўна-энергетычную і сыравінную манополію.

Пагаршэньне эканамічнага стану ў Беларусі і Украіне дало палітычным колам Расеі, звязаным з вайскова-прамысловым комплексам, магчымасьць выкарыстаць прапанову заключэньня «славянскага эканамічнага саюзу» ў сваіх інтарэсах, пазбавіць гэтыя краіны эканамічнае самастойнасьці. Паступовая ліквідацыя незалежнасьці Беларусі і Украіны можа адбыцца шляхам арганізацыі наддзяржаўных бюракратычных структураў і праслаўтага «цэнтру».

Заклучэньне г. зв. эканамічнага саюзу з Расеяй разам з падпісаньнем ваенна-палітычнай дамовы аб калектыўнай бясьпецы замацуе прысутнасьць чужых войскаў на нашай зямлі, эканамічна разбрыць нас, зацягне ў ваенныя авантуры Расеі.

Доказамі гэтаму зьяўляецца правакацыйная і супярэчная Хэльсінскім пагадненьням пастанова Вярхоўнага Савету Расейскай Фэдэрацыі пра Севастопаль, умяшаньне Расеі ва ўнут-

раныя справы Эстоніі, войны ў Абхазіі і Таджыкістане, дзе непасрэды ўдзел бярэ расейскае войска і куды ўжо плянуецца уцягнуць Беларусь.

Рэалізацыя пляну «славянскага эканамічнага саюзу» падкладае бомбу пад існаваньне СНД, аддзяляе Расею ад Сярэдняй Азіі і кансалідуе апошняю з суседнімі азіяцкімі краінамі, зьмяняе гэапалітычную сітуацыю на ўсходзе. Гэты плян, за які ўхапіліся шчыльна звязаныя з ВПК беларускі і ўкраінскі прэм'еры, сьведчыць, што для расейскага ВПК прысутнасьць Расеі на Украіне і Беларусі наштам важнейшая за няўдалую расейскую палітыку ў Азіі, разблытваць вузлы

якой хочуць прымусіць і нас.

Папярэднія шырока прапагандаваныя эканамічныя ініцыятывы ўраду Беларусі і яго кіраўніцтва скончыліся правалам.

Сойм БНФ асуджае супярэчныя інтарэсам нашага народу захады Старшыні Савету Міністраў Беларусі і тых урадоўцаў, што яго падтрымліваюць. Нельга дапусьціць стварэньня «эканамічнага саюзу» дзеля палітычнае гульні, у мэтах задавальненьня матэрыяльных інтарэсаў пануючай у Беларусі намэнклятуры, аднаўленьня імпэрыі ў ўлады вайскова-прамысловага комплексу за кошт незалежнасьці Беларусі.

Прынцыпы, якія гарантуюць бясьпечную і дабрабытную будучыню нашай краіны, — гэта нейтралітэт, рынкавыя рэформы ў эканоміцы, каардынацыя ўзаемавыгодных дачыненняў з усімі суседзямі, найперш на поўдні і поўначы, вызваленьне з-пад манопольнай сыравіннай залежнасьці ад Расеі, эканамічнае, палітычнае і культурнае вяртаньне ў Эўропу, свабоднае разьвіцьцё беларускага грамадства, нацыянальна-культурнага адраджэньня.

25 ліпеня 1992 г.

Г. Менск.

Аб грашовай рэформе ў Расеі і бязьдзейнасьці кіраўніцтва Беларусі

Заява Сойму БНФ «Адраджэньне»

Чарговы раз Вярхоўны Савет Беларусі, урад і Нацыянальны банк краіны прадэманстравалі няздольнасьць праводзіць самастойную дзяржаўную палітыку.

Расейскі ўрад зьдзеісьніў грашовую рэформу, якая ўдарыла па інтарэсах іншых краін былога СССР, дзе знаходзіцца ў абарачэньні расейскі рубель. У гэтых умовах кіраўніцтва Беларусі так і не наважылася прыняць рашэньне пра ўвядзеньне

нацыянальнае валюты, хаця інтарэсы нашай дзяржавы пільна вымагаюць такога кроку.

Сойм БНФ падкрэсьлівае вераломны ў дачыненні да Беларусі спосаб правядзеньня рэформы з боку расейскага ўраду.

Сойм нагадвае, што БНФ ня раз папярэджаў Вярхоўны Савет і ўрад Беларусі пра неабходнасьць для нашай краіны падрыхтаваць сваю крэдытна-фінансавую сыстэму і

ўвесці ўласныя грошы. Але на працягу трох гадоў гэтая прапанова адхілялася. Зараз нашыя людзі вымушаны спажываць плён згубнае палітыкі кіраўніцтва дзяржавы.

Безадказнасьць паводзінаў кіраўнікоў краіны вымушае ставіць пытаньне пра неадкладную адстаўку Старшыні Савету Міністраў і старшыні Нацыянальнага банку Беларусі.

25 ліпеня 1993 г.

Г. Менск.

ВАЧЫМА НЕМЦА

рэчы ведаць. Прыкладам, невялікая Данія мяжуе толькі з адной краінай — вялікай Нямеччынай, аднак грошы мае ўласныя, кроны. Але сябраваць з тымі немцамі гэта не перашкаджае. Хоча датчанін паехаць у тую Нямеччыну, дык ідзе, купляе квіток, мяняе свае грошы. Або можа памяняць ужо на месцы. І аніякіх праблем. Карацей кажучы, няма такога, каб Данія карысталася нямецкімі грошамі, а ўжо Нямеччына сама вырашала — даць мільён дой-

чмарак ці два — на выплату заробка ўсім або толькі палове тых датчан...

Дарэчы, міністр фінансаў Расеі сп. Хведараў сказаў, што палегчыць складаныя грашовыя ўзаемадачы-ненні паміж РФ ды іншымі былымі рэспублікамі дапамогуць толькі іхнія ўласныя валюты. Бо атрымлівалася, што на іхняй тэрыторыі абарочваюцца тры віды грошай (як у нас — зайцы, лены, расейскія), а для разрахункаў ужываюцца яшчэ адныя. Расея свой крок зрабіла. Мы, як заўжды, спазні-

ліся.

Варта адзначыць, што Чэхія праз паўтары месяцы пасля «разводу» са Славакіяй выпусціла свае ўласныя грошы, хоць кроны нібы больш чэшскія й так, а таксама не зважаючы, што Славакія была супраць выпуска чэшскай валюты, бо выступала за агульную.

Хачу таксама нагадаць нашым шаноўным дэпутатам, што расейскі банк ацаніў латвійскі лат у паўтары тысячы сваіх рублёў! Беларуская валюта магла б мець таксама някепскі шанец. Сярэднеўрапейская краіна, з адносна невялікім насельніцтвам. Аднак трэба яшчэ чакаць восені. Яшчэ невядома калі яны зьбяруцца на сваю сясію і што вырашаць, калі толькі вырашаць наогул. А час усё сьпяшае, сьпяшае, а мы ўсё галеем, галеем...

8.

Калі параўноўваць савецкую грашовую рэформу 1991г. з расейскай сёлетняй, дык яны супадаюць амаль цалкам. За некалькі дзён да абмену грошай старшыня Дзяржбанка СССР сп. Герашчанка заявіў, што дасяць адцяць сабе руку, калі рэформа сапраўды здарыцца... Мабыць, дагэтуль ходзіць ён дзёвяхрукім. Сёлета расейскі банк напярэдадні падзеі запэўніваў: старыя купюры будуць абменьвацца паступова й не абмежавана... Дарэчы, у Чэхіі старыя грошы абменьваліся на працягу трох месяцаў, а напярэдадні людзі былі пра гэта за паўгады.

Далей, механізм рэформы цалкам паўтарыўся — было дазволена абмяняць невялікую колькасць купюраў, астатнія былі замарожаны ў банку. Такім парадкам, адбыўся абмен грошай з іх частковай канфіскацыяй, бо банкаўскія ўклады здэвальваліся. Гэтыя супадзеньні можна доўжыць. Аднак цікава іншае, а менавіта тое, што савецкая грашовая рэформа 1991 года ўзмацніла незалежнасць памкнёных саюзных рэспублік, выклікала вялікае павелічэнне дэфіцыту тавараў. Праз тры месяцы пасля яе адбылося «паўлаўскае» падвышэнне цэнаў, а цераз сем сам прэм'ер Паўлаў узяў удзел у кіраўніцтве ГКЧП... У Расеі сёння задаюць сабе пытаньне й самі ж адказваюць на яго: калі гэта ня змова (сёлетняя грашовая рэформа), дык тады праява поўнай прафэсійнай непрадатнасці.

9. У нямецкай тэлеперадачы апавядаюць пра грашовую рэформу ў Эстоніі. Восем эстонскіх кронаў каштуюць адну дойчмарку. Камэнтатар гаворыць: эстонцы задаволены, бо спраўдзілася іхняя мара пра ўласную валюту. Па-людску ім зайзрошчу. Нашая Вышняя Рада марыць адно аб тым, каб у нас не было Беларускай Дзяржавы, беларускага сьцяга, гэрба, гімна, войска і валюты. Ура, таварышы!

10.

Пра ліквідацыю савецкіх грошай пачуў па радыё. Заехаў да бацькоў на вёску, каб папрацаваць над раманам пра часы перабудовы. Палова лета, здаецца ўсё спынілася, нічога болей не адбудзецца... Наступнага дня — рэакцыя Белнацбанку. Пайшоў у сельмаг, народ лаецца, бо прадаўцы спаганяюць з усіх па 1—4 рублі, рэшты не даюць, бо траячкі з рублямі ўжываць забаронена — савецкія. Народ мае рацыю. Які ДУРАЊ праставіў на вавёрцы замест 5 руб. 50 кап. й не зрабіў адпаведнікаў траячкі й рублю?

А як жа пачалі «скругляць» цэны — з імпэтам! Быў бохан 28 рублёў, стаў 30, назаўтра 50, а пасля назаўтра і ўсе 70! Праўда, разважыўшы, вярнуліся зноўку да паўсоткі. Напачатку чэрвеня раз падвысілі цэны, напрыканцы ліпеня — у другі, а тут пры нагодзе, пад шумок, усяго праз два тыдні — яшчэ разок.

Як са скрухай заўважыў праф. Багданкевіч, Расея выйшла са славацкай рублёвай зоны, а мы ў ёй засталіся. Вавёркі зусім паперкамі зрабіліся, на ўзроўні малдаўскіх ды казахскіх купонаў. Вось ужо дзе сапраўды — здрада нашых тупагало-вых абраннікаў дзяржаўных інтэрэсаў Беларусі ды ейных грамадзянаў.

11.

Паехаў я ў райцэнтр абмяняць свае пакаменчаныя рублёўкі ды чырвонцы, а тамка — чаржышча. Пастаяў з паўгадзіны, папацеў у задусе, выйшаў ды выкінуў у сьметніцу грошыкі з надпісам на 15 мовах «карбаванец, рубель, кіркуду». Не шкада, тым больш у пашпарта павінны былі напэцкаць: абменена, маўляў, яму 200 рублёў. Зрэшты, і пашпарта не шкада, савецкі.

П. ГЛЕБА, г. Кладна.

літаратар.

Фотаздымка паводле карціны «Зборшчыкі падаткаў» Марынуса Ван Роймэрз-Вэйле (каля 1493—1567).

Курт Хайэнбэрг — кіроўца з Гановэра

Алімпійская дарога за Менскам была амаль пустая. Зрэдку праносіліся па ёй легкавікі, аўтафуры з замежнымі нумарамі. Наша навітокая аўтавазаская «пяцёрка» пры абгоне, здаецца, выціскала з сябе ўсю моц, закладзеную канструктарамі. Непадалёк вадасховішча Пціч нам прагаласваў кіроўца грузавога «Мэрсэдэса». Калі наш легкавік прыпыніўся, кіроўца хуценька падбег да нас і на ломанай расейскай мове папрасіў падвезці яго да бліжняга тэлефона. Уладкаваўшыся ў кабінэ «Жыгулёў», кіроўца пачаў тлумачыць, што ён з Нямеччыны прывозіў гуманітарную дапамогу ў расейскі горад Яраслаўль. На адваротным шляху даваўся заправіцца ў Смаленску. Вось адтуль, ад запраўкі й пачаліся непаладкі. Рухавік страціў моц, пачаў чыхкаць, а за Менскам і ўвогуле заглох. Цяпер трэба затэлефанаваць на станцыю тэхнічнай дапамогі й чакаць, калі прыедуць спецыялісты.

Кілямэтраў праз дзесяць нарэшце трапіўся так патрэбны тэлефон. Наш спадарожнік пабег тэлефанаваць, а мы, параіўшыся, вырашылі, што чужога чалавека няёмка пакідаць аднаго на дарозе й лепей адвезці яго назад, да яго аўтамашыны.

Патэлефанаваўшы, нямецкі кіроўца вярнуўся да нас і, ўсцуюшы пра нашу рашэнне, ўзрадаваўся, як малое дзіця. З задавальненнем распаўядаў, што яго завуць Курт, а прозьвішча Хайэнбэрг. Жыве ў Гановэры, мае жонку, двух дзяцей. Праз Беларусь едзе на першы раз, бо прыклад-

на год возіць гуманітарную дапамогу ў Расею. Гэтым разам ён прывозіў мясныя кансэрвы на Яраслаўскі матарны завод. Пра Расею Курт разважае з сумам, цісьне плячыма й дадае, што Расея — велізарная, багатая краіна, а гаспадара няма. Багацце яе гіне без плёну, таму й выглядае яна пажабрачку. Пра расейцаў Курт апавядаў так: гэта добрыя, вясёлыя й дасверлівыя людзі. Але сярод іх шмат ашуканцаў, махляроў. Гаварыць такое Курту дае права той выпадак, які адбыўся з ім у гэтым рэісе. На матарным заводзе выгружаць прывезенае прыйшлі фактычна адны жанчы-

ны. Курту было непрыемна глядзець, як яны цягаюць цяжкія скрыні, ён пайшоў дапамагаць, а за гэты час з кабінны аўтамашыны скралі яго асабістыя рэчы — порткі, кашулю й пальчаткі. Калі жанчыны даведаліся пра здарэнне, то пачалі казаць такія словы, якіх Курт да гэтага не сустракаў ні ў водным слоўніку. Ваяўнічасць жанчын вельмі ўстрывожыла Курта. Ён згадаў ім, што гэта невялікая страта й што ім, жанчынам, не пасуе быць злымі.

Хвілін праз дзесяць пасля таго, як мы вярнуліся да машыны Курта,

прыехала й дапамога. Курт скончыў свой апавяд і пайшоў да рамонтнікаў. Мэханікі хутка знайшлі прычыну паломкі — з-за бруднага паліва забіліся паліваправады. Каб іх зноўку ўвесці ў дзеянне, неабходна была стацыянарная прамыўка. «Мэрсэдэс» узялі на буксір, а Курт на разьвітанне сказаў, што нас не выратуе аніякая гуманітарная дапамога. Для таго, каб стаць багатымі, неабходна атрымліваць ад Эўропы перадавыя тэхналогіі, рабіць рэканструкцыю вытворчасці й вучыцца працаваць.

Занатаваў
Г. АСТРОЎСКІ.

● Пошта

Права на абразу

Адна з прымавак старажытных грэкаў сьцьвярджае: толькі дуране забівае вала, які цягне плуг. На жаль, на працягу дзесяцігоддзяў з сялянамі так і абыходзіліся партыйныя функцыянеры, трактуючы хлебарабу як жывёлу. Нярэдка сяляніна за скрадзеную жменьку зерня садзілі на некалькі год у турму, катавалі як фізічна, так і духоўна. Прымушалі працаваць задарма. Лепшыя сялян называлі злодзеямі, кулакамі, а нярэдка й проста ворагамі народу. Рабілася гэта з адной мэтай: усялякімі спосабамі апраўдаць вар'яцкую палітыку крамлёўскіх партыйных лідэраў. А тыя за свае пралікі як у эканоміцы, так і ў сельскай гаспадарцы патрабавалі дзесяткі тысячаў ахвяраў, якіх бязьвінна нішчылі ў лягерах Сібіры

і Запалар'я.

Памятаю, калі ў 1945 годзе мяне арыштавалі як ворага народу й зьмясьцілі ў лягэр на тэрыторыі Польшчы, то першае, што кінулася мне ў вочы, — на турэмных нарах знаходзілася мноства вясковага люду. Размаўляючы з некаторымі, я зразумеў, што многія з іх нават і ня ведаюць, за што іх арыштавалі. Харч і ўмовы лягэрнага жыцця былі такімі, што людзі сотнямі валіліся з ног, хварэючы ад знямогі. Захварэў праз некаторы час на хваробу Боткіна і я. Калі цярынец стала немагчыма, падыйшоў да ахоўніка, які быў у чыне капітана ўнутраных войскаў, і сказаў, што калі я чалавек, то маю права на лекі, а калі не, то мяне лепей застрэліць як заразную жывёлу, бо

я толькі разношу хваробу на астатніх. Капітан расчырванеўся й абразліва сказаў: «Мы ворагаў народу не лякуем, здыхай сабе як сабака».

Я самастойна падаўся да шпітальнага блоку. Тое, што там убачыў, захавалася ў памяці на ўсё жыццё. Бяз посьцілак, на неашыяваных дошках ляжалі хворыя. Найбольш сярод іх пакутавала на сухоты. Абслугоўвала гэтых людзей санітарка з ліку вязьняў. Ня буду гаварыць пра кваліфікацыю гэтай «служкі Гіпакрата», але дадам, што, каб зрабіць укол нашай мэдыцыны даводзілася па дзесяць разоў спрабаваць увесці іголку.

Мне пашанцавала, бо я разам з некалькімі хворымі пад канвоем быў перапраўлены ў сапраўдны шпіталь. Больш года лекарам ратавалі маё жыццё, і пасля шпітала мяне ўжо не арыштоўвалі. Што сталася з тымі, хто застаўся ў лягеры, мне невядома.

В. СЕГІНЬ,
г. Горадня.

НАШ ГАРТ

Замест Беларускай гімназіі — школа імя Сталіна

Гутарка з вэтэранам СБМ спадаром Аляксандрам Курчэйкам.

— Спдар Аляксандр, як вам давёлося патрапіць у Саюз Беларускай Моладзі!

— СБМ быў за нямецкай акупацыяй. Як пачалася вайна з немцамі, я меў дваццаць адзін год. Вайна ёсць вайна — куды падзецца? А я ўвесь час марыў доктарам быць — бацька моцна хварэў. І вось чую я — у Баранавічах адчыняецца мэдычная школа. Я туды. Сустрэкае мяне Леў Гарошка: «Адкуль прыехаў?» «З Навін, з Наваградчыны», — адказваю. «Што ж спазьніўся так?» — а заняткі ўжо тым часам пачаліся. «Толькі цяпер дачуўся». «Ну што ж, сядай, пішы, што ведаеш пра сваю Наваградчыну». Саджуся я і пішу — трохі пра гісторыю, якія з Наваградчыны людзі славуць паходзяць...

— А што ўжо ведаў спдар Аляксандр з беларускай гісторыі на той час?

— Вучыўся то я ў польскай школе. Але ж бацька мой — беларус, — вось у сям'і і даставаў першыя веды. Бацька мой сам настаўнікам быў. Меў знаёмства з Васілём Рагулям, вядомым дзеячом беларускім. Калі ў нас па людзях збіралі грошы на будоўлю беларускай гімназіі, то й мой бацька даў 5 золотых. Мне пазней трохі пашэньціла вучыцца ў той гімназіі — ужо ў трыццаць дзевятым. Тады з Вільні ў Наваградск былі перавёзшы гімназію, толькі што надоўга там прабываў. Пасля выбару і далучэння Заходняй Беларусі да БССР гімназію зліквідавалі, а на яе

месцы зрабілі школу імя Сталіна. Беларуска мова засталася там толькі як прадмет...

— Пасля такой падрыхтоўкі мусілі здаць іспыт у Гарошкі!

— Пісаў цэлую гадзіну, падаю ды выбачаюся за памылкі. Ён узяў, прачытаў, засмяяўся й сказаў: «Сядай», — прыняў, адным словам. Пачаў вучыцца — усё на беларускай мове...

Ну і нарэшце ж пра СБМ! Аднаго разу Леў Гарошка збірае нас і кажа: «немцы дазволілі нам стварыць сваю арганізацыю. Будзем закладаць Саюз Беларускай Моладзі!». На чале нашае школьнае арганізацыі стаў такі Мануйла. А мне кажуць: «Ты, Курчэйка, хлопец рухавы — будзеш у нас грамадовым». Гэта значыць пад маім началом было 25 чалавек — юнакоў.

— І што ж вы рабілі ў сваім Саюзе?

— Збіраліся, вершы вучылі, дэкламавалі, хор быў, песьні сьпявалі, канцэрты ладзілі... А што пішуць — то няпраўду пішуць, — што фашыстоўская арганізацыя была. У нас, праўда, дысцыпліна была, форма свая была, падобная, як цяпер літоўская. І правіла ў нас было — як ты юнак, як ты шчыры беларус, то павінен ажаніцца толькі з беларускай дзяўчынай, каб нацыя ня згінула. Я, праўда, пазней гэтае правіла парушыў. На літоўцы ажаніўся, тут у Літве, у Нямеччыне, прыжыўся...

— Спдар Аляксандр, а вашыя песьні, вершы з тых часоў не забыліся?

— Чаму ж не, песьні ў нас тады

былі ўсё больш патрыятычныя: Крывічанскае войска шагае, У крывавы рыхтуецца бой, А дзяўчына жаўнера пытае — Чаму ўзяці ня хоча з сабой... Такі быў наш СБМ.

Пасля, перапісваючы з магнітафоннай стужкі тэкст нашае гутаркі, узяўся я падрахаваць, што ж насамперш прыпомнілася чалавеку з ягонай эсбэмаўскай біяграфіі (калі б адмыслова папрасіць спадара Аляксандра — упэўнены, — ён бы мог напісаць мэмуары намнога багацейшыя). Дык што ж атрымалася? Тое, што маладым хлопцам хацелася вучыцца, хацелася быць «шчырымі беларусамі», хацелася ў прыгожай форме, з песьняю, зухавата прамаршыраваць перад дзяўчатамі? Дык ці ж гэта кепска?

Савецкія карныя ўлады, аднак, палічылі іначай. 9 мая 1945 года спадара Курчэйку арыштавалі і «за СБМ» прысудзілі пяць гадоў зняволення ў лягерах. Потым яшчэ дабавілі — вечнае пасяленне ў Сыбіры. Ня дай Бог нікому зазнаць гэтае. Аляксандр Курчэйка перажыў сваю лягерьную эпэпэю годна — не зламіўся, не страціў свайго працоўнага запалу, не расьцярушыў скарбаў душы. Пра эта сьведчыць хаця адзін такі, запісаны мной эпізод:

«Было загадана мне абсталяваць мэдычны пункт у пасёлку Чысцыякі. Сам бяліў, сам узяўся сценку-перагородку зрабіць. А трэба ж нейкі матэрыял. Падаўся я вышэй па рэчцы

у пасёлак Машакоўку, падыходжу да прараба і пытаюся: «Ці можна ў вас гарбылёў выпісаць?» Той кажа: «Бяры колькі хочаш». Ну я і давай сабе цягаць. І трэба ж было — зачапіўся, ледзь не грывнуўся. «Каб ты згарэў, — кажу, — з гарбылём». Пачуўшы маю лаянку, падышоў да мяне прыгожы мужчына, гадоў можа 35—40, загаварыў да мяне. Слова па слову: «Зямляк? Зямляк!». Аказаўся гэта Барыс Мікуліч, пісьменьнік. Пайшлі мы да яго да хаты, доўга гаварылі. Ён мне кажа: «Я моцна хварэю. Мне доктар выпісаў глюкозу і аскарбінку — няма нідзе». А я яму: «Дык я на днях ужо еду атрымліваць мэдыкамэнты! Прывязу — гарантыя, можа ня 10, то хаця 6 5 ампулаў». Кажа: «Прывязі братка».

Я назаўтра дошкі спарадкаваў і паехаў па лекі. Дні чатыры прабываў там — пешшу ж трэба было ісьці, на папутных дабірацца. Вяртаюся, і як сэрца маё чула, — нешта дрэннае. Прыходжу ў Машакоўку да ягонай хаты — замок вісіць. Пытаюся: «Дзе Мікуліч?» Кабета адказвае: «Мікуліч ужо атдыхае. Умер».

Пайшоў я ў тайгу, а тайга чым багатая — кветкі. Па мэтру! Хто іх там садзіў, як кажуць, — ці бог ці чорт, — ня ведаю. Кветкаў нарваў, паклаў на магілу, 20 ампулаў глюкозы кругом магілы заткнуў, аскарбінку тую паклаў — ну і ўсё».

Гутарыў С. ВІТУШКА.
Вільня.

Алесь Чобат

ІШКАЛЬДЗЬ

Малое падарожнае апавяданьне

Час вяртацца дахаты і час збірацца ў дарогу.

Калісьці былі камсамольскія ўдарныя, цаліна, будаўнічыя атрады — народ так зацягаўся па сьвету, што нават пазьні нагадвалі, маўляў, трэба дома бываць часцей. У Скідалі дзеве суседкі некай былі пасварыліся, чый сын важнейшы: адзін жа служыў афіцэрам у Сухумі, а другі рабіў начальнікам у Душанбэ — тады рабіць інжынерам у Бабруйску ці нават сантэхнікам у Менску нічога ня значыла: неўдалаі! Пра шмат разоў памянута самапальнай мастацкай самадзейнасьцю на калгасных сьвятах мой родны кут успомнілі пазьней: пасля вайны ў тых жа Душанбэ і Сухумі — палюбілі яго, што праўда, не палюбілі, але ж адседжвацца ў родным куце лягчэй, чым бадзяцца па войнах паміж «братніх народаў»!

Тым часам рынак узяў за горла. Калі тое было, што адсюль да Скідалы ездзілі за сарак капеек, а да Менску за чатыры дзевяноста пяці! А цяпер сядзіш у гэтай старажытнай Горадні, глядзіш на тое, як яна валіцца, і чакаеш нейкіх там пераменаў... Якія перамены! Тут цэплатрасу на вуліцы Будзённага ад вакзала да «польскага» базара ніяк адрамантаваць ня могуць! І просіцца сэрца ў дарогу, хоць ты ня дробны падарожны гандляр, не афіцэр з наваёваным у Германіі дабрам і нават не народны дэпутат... Але нарэшце прыходзіць лета, і зьяўляецца неадкладная патрэба наведаць Ішкальдзь і Слонім.

У Слоніме мае адбыцца літаратурнае паседжаньне — запрашаюць

паэт і электрык Рудольф Пастухоў ды празаік, бізнэсмэн і старшы прапаршчык рэзэрва Іван Сяргейчык. Што праўда, некай тэлефанаваў адзін слонімец і папярэдзваў, што з Пастуховым і Сяргейчыкам лепш ня зьвязвацца — бачыце, сягоння нават у Слоніме нейкія інтрыгі! — але ж мы сваіх людзей ведаем лепш!

Едзем цягніком, але хуткім. У вагоне насупраць нас абурецца добра падгаданая, апанутая з прэтэнзіямі на адраджэньне прапітай маладосці савецкая пані:

— И что он всё критикует, этот ваш Позняк?! Сам же ничего не предлагает! Откуда эта злость у него на всех?! — пані пачула, што гаворым «па-хамску», і выладоўваецца. Справа ясная: будзеш пры сваім мужыку выладоўвацца, ён табе ўсе зубы пералічыць з пломбама і пратэзамі разам...

Дызель даімчаў да Слоніма за дзеве з паловай гадзіны і дзевесяць семдзсят рублёў з аднаго чалавечага носа. Сонца назаўжды знікла за птушкафабрыкай пад Скідалем, а далей усю дарогу чорныя набрынялыя хмары зьціскалі цяжкое вільготнае паветра, віселі над самымі стрэхамі раскіданых між балот хатаў, азмрочвалі чалавечыя думы. Пад Зэльвай першыя кроплі пырснулі па шклу... Гіблае месца! Колькі разоў тут быў — і ўсё ці дождж, ці сьнег, ці якая плюта, ці раскіданае начальства! А ўжо пад Слонімам узяўся такі лівень, што ў вагоне пацямнела, як ноччу...

— Казала табе: вазьмі скураную куртку! — аб'явіла строгую вымову Данута. — Змокнеш у дрыбдан!

— А я ведаў?! — апраўдваюся я,

быццам наш укаханы прэм'ер-міністр пасля чарговага ляпсуса з «эканамічным саюзам». — Сонца ж сьвяціла, нічога на дождж не паказвала...

— А ідзі ты! — махае рукой Данута.

І сапраўды. На вакзале машыніст цэпавоза канца навалініцы чакаць ня будзе, а зачыніць дзьверы і паедзе далей — у нас хіба хто падумае пра чалавека?! — а таму не застаецца нічога другога, як скочыць з цэплага вагона проста пад расхрыстанае неба, дарэмна прыкрываючыся японскім парасонам занадта аблегчанай як на нашыя ападкі канструкцыі. Але на пэроне, як з-пад бэтону грыб, вылазіць празаік Іван Сяргейчык і камандуе:

— Бягом марш да машыны! За мной!

Іван пару гадоў ваяваў у Аўганістане ў штурмавой спэцгрупе — ён з тых прапаршчыкаў, якія заўсёды ведаюць, што рабіць. А наконт «дзелавых на сваім складзе» даўно разабраўся таварыш маёр Вінаградаў з Тэхналагічнага інстытута:

— Товарищи студенты! Всё, что создано народом, принадлежит народу, но самая лучшая и вкусная часть созданного народом принадлежит прапорщикам...

Да Рудольфа на дачу! — камандуе ў машыне Іван.

— Есьце на дачу! — адказвае шафёр Іван Міхайлавіч, падпалкоўнік-верталётчык і «аўганец», які цяпер працуе ў фірме прапаршчыка Сяргейчыка.

Апэрацыя па сустрэчы гасьцей

з вабласной сталіцы распрацаваная ня горш, чым разбор ў аэрапорце «Мінск-2» прэзідэнтаў з руінаў былога СССР. Нічога дзіўнага — Слонім калісьці быў сталіцай губэрні: тут пра гэта ніколі не забывалі!

Нават сонца на хвіліну, як казала мая бабка, вышчэрыла зубы. Асфальт блішчыць. Слонім квітнее. Ад лужынаў расьце цёплы дух. У вушах круціцца славуць «Слонімскі вальс»: ціха над Шчарай лягла соннай парой імгла і г. д.

Прыязджаем на дачу. Ціхі падвечорак. Самы час адчыняць літаратурнае паседжаньне.

— Мама!!! — гэтак традыцыйна Рудольф вітае Дануту. — Алесь, сыноч! Прашу за стол! Іван, памагай!

Засэрвіраваны класічны фуршэт, як на ўрадавым прыёме, але ў парайнаўні з урадавым больш шчыры і просты. Ну — за сустрэчу! Спачатку заслухалі справаздачу слонімцаў: Рудольф пасля некалькіх пераробак склаў на дачы выдатную печ, у якасьці дэпутата выкрыў чарговых прайдзісваэтаў і распрацоўвае новую тэму ў літаратуры; Іван надрукаваў адну кніжку, піша другія, кіруе прадпрыемствам, пашырае вытворчасць, купляе абсталяваньне, а яшчэ камандуе «саюзам аўганцаў» у дзеве з паловай сотні чалавек.

— Хлопцы, — кажа Данута, — то вы кантралюеце цэлы Слонім!

— Не кантралюем! — адказвае Рудольф. — Не кантралюем, але з усімі супрацоўнічамі і шукаем кансэнсус! Пайшлі на шашлык!

У лесе зноў дробны дожджык. Гальлё разгараецца слаба.

БІЗНЭС

На Беларусі складана, у Эстоніі добра, а ў Нямеччыне пэрспэктыўна

Дваццаць таму у гарадзенскай моладзі існавала традыцыя ехаць паступаць вучыцца ў вышэйшыя вучэльні Масквы, Санкт-Пецярбурга. Мой сябра Аляксандр Латышаў таксама падаўся ў Маскву. Здаралася, Саша на некалькі дзён зьяўляўся ў Горадні, але надоўга яго не хапала. Сёлета я сустраў яго ля будынку нашай рэдакцыі і запрасіў па-сяброўску паразмаўляць. Аляксандр распавёў, што зьяўляецца сузаснавальнікам камэрцыйнай фірмы, якая разьмешчана бліз Масквы. Фірма вядзе працы па ачышчэнні электроўняў ад экалагічна шкодных рэчываў. Закрануў мой сябра й праблемы прыватнага бізнэсу ў нашай дзяржаве ды й увозу

у СНД.

— Саша, скажы, чым адрозніваецца маскоўскі бізнэсмэн ад правінцыйнага камэрсанта?

— Па-першае, дзелавому чалавеку ў Маскве лягчэй скарыстаць свае магчымасці, лягчэй звярнуць на сябе ўвагу, прасьцей знайсці патрэбных партнёраў. Але ж там большая канкурэнцыя й адказнасць значна вышэйшая. Так што калі ў правінцыі падаецца, што грошы ў Маскве камэрсанты грабучы шуфлямі, то гэта ня так, бо часам лёгка, на першы погляд, здабыць вельмі густа замешаны на салёным поце.

— Ты ня вельмі ўхваляеш маскоўскія ўмовы працы, аднак пакуль што не сьпяшаешся вяртацца дамоў!

— Ты ўсё спрабуеш схіліць мяне да патрыятызму. Павер, мяне гэта не абурэе, але й разам выклікае нейкую злосьць. Прыкладна два гады таму наша маскоўская фірма распрацавала якасна новую тэхналогію, якая прымяняецца для ачышчэння забруджаных трубаў ад хімікаліяў, інэртных газаў. Каб тэхналогія давала плён, інжынерамі была сканструявана адмысловая рэактыўная ачышчальная ўстаноўка. Узяўшы тэхнічныя характарыстыкі, я прывёз гэтую ідэю на Беларусь, спадзеючыся, што тут яна вельмі спатрэбіцца на электроўнях, хімічных камбінатах. За кароткі тэрмін я аб'ездзіў усю Беларусь, знайшоў шмат зацікаўленых у супрацоўніцтве людзей. Такі вынік нас ўзрадаваў, і мы разлічвалі доўгі час працаваць на тэрыторыі Беларусі. Але, папрацаваўшы крыху болей за два месяцы на ачыстцы забруджаных трубаправодаў на гомельскіх электроўнях і здабыўшы значны аўтарытэт, мы вымушаны былі прыпыніць працы.

— Чаму?

— Урад Беларусі прыняў новыя пастановы, якія тычыліся падаткаабкладання. Працаваць на прыбытак стала вельмі цяжка. Таму давялося пакінуць тэрыторыю рэспублікі. Дарэчы, такі лёс напаткаў не адных нас. Многія фірмы панеслі ўбыткі і вымушаны былі спыніць сваю дзейнасць на Беларусі і перанесці свае асноўныя высылкі за мяжу рэспублікі. З тэрыторыі рэспублікі быццам магутнай помпай былі выкачаны дзесяткі мільярдаў рублёў. Упэўнены, што іх недахоп ужо зараз вельмі адчуваецца. Але й гэта не самае галоўнае. Урад Беларусі зрабіў вельмі вялікую стратэгічную памылку, наступствы якой будучы адчувацца яшчэ вельмі доўга.

— Што ты маеш на ўвазе?

— Відаць, толькі беларускаму ўраду не было зразумела, якія перавагі ў эканоміцы дае гэаграфічнае становішча. А ў Беларусі яно найбольш удалае з усіх краінаў СНД. Не сакрэт, што многія бізнэсмэны хацелі б мець тут свае прадпрыемствы, бо побач — Еўропа. У выпадку, калі б такое адбылося, толькі за транзытныя перавозкі грузаў праз сваю тэрыторыю Беларусь магла б мець значны прыбытак. Але, на жаль, гэтага не адбылося. І за гэта трэба падзякаваць нашаму ўраду.

— А што рабіў ты пасля сумна вядомых пастановаў?

— Мы правялі ў сваёй фірме нараду й вырашылі, што трэба

пашукаць шчасця там, дзе ёсць вялікія парты, дзе заўжды не хапае сродкаў на ачыстку карабельных трумаў. Нашыя надзеі спраўдзіліся. Фактычна ва ўсіх партах Балтыкі нам былі рады. Зараз мы маем некалькі ўстановак, якія плённа працуюць у Талінскім порце.

— Але каб паехаць у Эстонію, патрэбна віза!

— Так, у Эстонію нашыя брыгады едуць працаваць, атрымаўшы працоўную візу на 30 сутак. Затым людзі вяртаюцца дамоў і чакаюць, пакуль кіраўніцтва фірмы не аформіць ім новыя візы.

— А гэта, мне падаецца, ня так ужо й танна!

— А што зробіш, калі ў дзяржаве, у якой маеш свае інтарэсы, такія парадкі. І трэба іх выконваць.

— Скажы, хто аплочвае выдаткі вашых рабочых на харчаванне, праезд, дзе жывуць рабочыя?

— Усе выдаткі на ўтрыманьне інтэрнату, праезд, візавыя расходы бярэ на сябе фірма. Да таго ж з разхунку фірмы кожнаму рабочаму й служачаму выплочваецца па 35 кронаў у суткі. Гэта нямала, калі ўлічыць, што абед у партвай сталойцы з 5 страваў каштуе 5—7 кронаў.

— Як да вашага побыту ставяцца эстонцы?

— Эстонцы — культурны, цывілізаваны народ, які таважае сваю краіну, яе законы. Там, яны ведаюць, што мы прыехалі да іх, каб рабіць патрэбную для іх працу. Стаўленьне вельмі добраахвотнае.

— Што далей чакае вас, куды павядзе дарога пасля Таліну?

— Далей новыя кантракты. Да нас тут, у краінах Балтыі, тую ж самую работу выконвалі спэцыялісты з Фінляндыі і Швэцыі. Як бачыш, іх кантракт не падоўжылі, а нам наадварот прапануюць застацца і рыхтуюць да падпісання больш выгодныя кантракты. У іх і візы на часовае жыхарства, і ільготнае падаткаабкладанне. Але ў Эстоніі наўрад ці застанемся.

— Ёсць лепшыя прапановы?

— Канечне. Нашай працай зацікавіліся ў Нямеччыне, а дакладна — кіраўніцтва Гановэрскага порту. А Нямеччына — гэта рэкліма, гэта выхад на шырокае поле дзейнасці.

— Што ж, пажадаю табе й тваёй фірме поспехаў і выкажу спадзяванне, што ты не забудзеш Горадню.

— Дзякуй, я думаю, што прыйдзе час, і наша праца прынясе карысць таксама й Беларусі.

Гутарыў Г. АСТРОЎСКІ.

Фатаграфаванне А. МАКАРЭВІЧ.

— Рудольф, будзь чалавекам! — гаворыць Іван. — Дай пару паленаў! Не загарыцца...

— Зараз, — згаджаецца Рудольф. — Зараз загарыцца: падзьмуць трэба, памахаць...

Дзьмем і махаем. Потым махаем і дзьмем. З аднаго боку. Потым з другога. Касьцёр з мокрага голья рэагуе на гэта прыблізна так, як наш парлямант на крыкі наконт адстаўкі ці рэфэрэндума.

— Рудольф, дай дроваў! — прапаршчык зноў дастае электрыка.

— Ну і куркуль! Шкадуе людзям пару паленаў!

Нарэшце Рудольф прамакае сам і згаджаецца на інтэнсіфікацыю працы. Каб вы бачылі, як гэты працэс са смальнякамі пайшоў! Усё мігам прагара да вуглёў, а з дратамі і мясам разабрацца нядоўга... З мяне ўжо не работнік, а госьць — шашлыкамі займаюцца абодва Іваны, а Рудольф весяліць даму. Ён увозіць чалавек вясель. Быў такі час, што камуністы яшчэ пацаном запіхнулі яго ў ГУЛАГ, а там Рудольф наглядзеўся такога, што цяперашнія «цяжкія» мае за ерунду, ня вартую дробнай увагі. Гэты не прамыя свабоду на хлеб — тым больш, ёсць у яго хлеб і да хлеба...

— Слухай, Рудольф! — кажу я. — Ты не працуеш над сабой! Ты электрык — і Валэнса электрык. То Валэнса ўжо прэзідэнт Рэчы Паспалітай — а ты толькі дэпутат гарсавета!

— Напэўна, у нас Пазыняк будзе прэзідэнтам, — кажа Данута.

— Га-га-га! — рагоча Рудольф. — Бачыш, месца ўжо занялі!

— Гэтак і са мной было, — адварочваецца ад шашлыкоў Іван Сяргейчык. — Адваяваў у Аўганістане, прыязджаю — а месца занялі! Для цябе, кажучы, толькі пад кулямі ёсць месца — а тут мы для сваіх трымаем. Потым сустракаю хлопцаў, тыя кажуць: «Ну што ты ходзіш па гэтых калідорах?! Ідзі да гэнэрала, ты ж з ім за рэчкай быў...». Прыходжу. Той устае і кажа: так і так, таварыш прапаршчык, гэнэрал такі і такі да вашых паслугаў! Кажу: жадаю службыць Айчыне, таварыш гэнэрал. А ён на мяне: «Сяргейчык! Ты дрэнна кончыш! Зампаліт на цябе піша дакладную за дакладной, ужо цэлы свой лексікон перабраў! А я чытаўчытаў і прыняў рашэньне...». Тут гэнэрал тыкнуў мяне пальцам у грудзі і кажа: «Браць! Раз гэта сволач зампаліт палівае прапаршчыка Сяргейчыка брудам, значыць, свой мужык, талковы афіцэр... Налівай!». Кажу: таварыш гэнэрал, сягоньня ў мяне вечарам. «У цябе вечарам, — кажа, — само сабой... Будзь здароў!».

— Іван, а ці зробім мы беларускае войска? — пытае Данута.

Іван салідна маўчыць, думае. Потым кажа:

— Як трэба будзе — то мы зро-

бім.

Мне больш за ўсё падабаецца акрэсленне, хто менавіта зробіць тое войска, як трэба будзе. Праўда, у мяне нейкая напэўнасць, ці яно патрэбнае ўвогуле ды ці можна яго зрабіць на грунце Савецкай Арміі, як робіцца цяпер, у выніку чаго бардак толькі мацнее... Але ж я чалавек сьляпы і цывільны! Але ад размовы Івана з Данутай робіцца неяк лягчэй.

Дый увозуле з так фэйнымі апо-вядамі ды пад выдатнейшыя слоніскі каньк на духмяных травах шашлык ідуць лёгка і смачна, які цяперашні маладыя дзеўкі замужжа бізнэсмэнаў. Нарэшце дробны дожджык выганяе нас з лесу разам з шашлыкамі. У хаце зноў накрыты стол — і хаця шафёр Іван Міхайлавіч прабаеца, што яму пара, а Данута кладзеца адпачыць, літаратурнае паседжаньне працягваецца далей. Мне прыходзіцца зрабіць кароткі даклад пра сучаснае літаратурнае становішча, паказаць пераклады з Бродзкага — і атрымаць сваю долю крытыкі! Потым адбываецца дыскусія... І тут за вокнамі раптам пачынае світаць...

— Іван, ты чуеш?! — рагоча Рудольф. — Ён кажа: раптам! Ідзі спаць! Палова пятай!

Так канчаецца адзін дзень і пачынаецца другі.

II.

На другі дзень запланаваная шырокая культурная праграма. Спа-

чатку — сьнедаць! Сьнедаем, як мае быць, пакуль Данута ня кажа:

— Рудольф, хопіць ужо яму! — гэта, ясная справа, пра мяне.

На дачы добраўпарадкаваны гарод, кветнікі, цяплярні. Пакуль Данута зьбірае сунічкі ў бары, Рудольф паказвае свае скары. Нека яму надакучыла цягацца на рыбалку праз бор да возера — тады ён выкапаў саджалку, прафінансаваную напампаваньне вады, пасеяў травы, пасадзіў кусты, зарыбіў карасём... Цяпер ёсць дзе пасядзець з вудай і падумаць пра творчасць, не адыходзячы ад хаты.

«Ня той паэт, хто вершы піша, а той паэт, хто так жыве!»

Ад брамкі на доле паднімаецца падпалкоўнік Іван Міхайлавіч.

— Пайшли, — кажа ён. — Сяргейчык запрашае паглядзець фірму, а потым паводле далейшых распраджэньняў.

Едзе да Слоніма. Фірма стаіць на бойкім месцы і выглядае салідна: кантора, цэх, склад. А паколькі фірма вяжа ня венікі, але трыкажкі, то і для Дануты знаходзіцца інтарэс: ніткі! А Іван апавядае пра апошнюю разборку са «старымі структурамі»:

— «Іван Лукья-янович, а пачему вы це-ены на продукцию не повышаете? Все же кругом повышают...». А я кажу: я не са шпікуляцыі жыву, (Працяг на 6-й стар.).

ЛЁСЫ

Арслан-бей (Гэнэрал Мацей Сулькевіч)

На міжнароднай арэне гэнэрал Сулькевіч вёў палітыку абароны Крыма ад Украіны, якая жадала інкарпараваць яго ў свой склад, і таксама ад рускага добраахвотнага войска гэнэрала Аляксеева, які імкнуўся ўключыць Крым у склад «единой и неделимой» Расеі. Гэнэрал Сулькевіч адмаўляе ўзурпатарскім прапановам гэнэрала Аляксеева, адначасова, каб узмацніць міжнароднае становішча Крыма і пакласці канец мытнай вайне з Украінай, ён пасылае ў Кіеў па запрашэнню ўкраінскага ўраду (на чале з гэнэралам Скарападзім) дэлегацыю, якой кіруе сэнатар і міністр Ахматовіч (верасень 1919 г.). Гэта дэлегацыя вядзе перамовы са спецыяльна прызначанай Украінай урадавай групай, на чале якой стаяў міністр Лізагуб. Прадстаўнікі Крыма абаранялі незалежнасць сваёй дзяржавы. Перамовы ў Кіеве залічаны ў «блакітную кніжку» дыпламатыі. Былі наладжаныя на ўзроўні паўнамоцных паслоў адносіны з афіцыйным Стамбулам. Першым паслом маладой Крымскай дзяржавы быў галоўны рэдактар татарскай газеты «Мілет» Сабры Айвазаў. Факт дыпламатычных зносін зрабіў перапах у Бэрліне, куды таксама ў свой час быў накіраваны прадстаўнік Крымскага ўраду Джафар Сейдамет. Там ён дабіўся разам з візірам Турцыі Талатпашой адтэрміноўкі рашэння аб закрыцці гандлёвай мяжы Украіны і інтэграцыі Крыма на мірную канферэнцыю пасля сканчэння вайны. Адначасова гэнэрал Сулькевіч наладжвае кантакты з іншымі мусульманскімі дзяржавамі на тэрыторыі былой Расейскай імперыі. З гэтай нагоды дасылаецца адпаведны ліст вайсковаму міністру Азербайджана. Як дзяржаўнага дзеяча гэнэрала Сулькевіча вітаў Татарскі парламант, народ, мусульманская прэса (часопісы «Крым», «Мілет»). Светлая памяць Сулейман-пашы, як яго называлі мусульмане, назаўжды засталася сярод простых людзей. У сувязі з прыездам Сулькевіча ў Крым, людзі распавядаюць легенду, згодна з якой пасля знікнення Расейскай імперыі ў Крыме прыйдзе з поўначы прававерны мусульманін і скіне ярмо няволі. Імя вызваліцеля Крыма —

Сулейман-паша.

У той жа час расейцы, у прыватнасці газета народных дэмакратаў «Товарищеский голос» пад рэдакцыяй Пасманіка, зрабілі Сулькевіча злосным ворагам. Прэм'ер ставіўся да гэтага памяркоўна, не адказваючы рэпрэсіямі. Найбольш характэрнай рысай ураду Сулькевіча быў гуманізм. Гэнэрал зьяўляўся дэмакратам у поўным сэнсе гэтага слова. Таму гэнэрал Дзянікін быў неаб'ектыўны, калі абвінавачваў прэм'ера Крыма ў намеры ўзнавіць ханства і атрымаць падтрымку Азербайджана, каб задаволіць свае амбіцыі.

Пасля таго, як Крым пакінулі нямецкія войскі, паўвостраў быў акупаваны добраахвотніцкім войскам, урад Сулькевіча быў разгнаны, праіснаваўшы ўсяго некалькі месяцаў. Намаганні экспрэс-праекта пераканаць Антанту ў неабходнасці фармавання мусульманскага корпуса з былых падданных Расейскай імперыі, раскіданых па канцэнтрацыйных лягерах Эўропы, церпяць няўдачу. Сулькевіч пад уцёскам Камандавання добраахвотніцкага войска і асабіста гэнэрала Дзянікіна вымушаны пакінуць Крым. Яго мэта — Азербайджан, дзе ён напрыканцы 1919 года атрымаў пасаду кіраўніка Гэнштабу азербайджанскага войска. На гэтай пасадзе ён актыўна займаецца пабудовай узброеных сіл маладой дзяржавы.

Сулькевіч выступае з ініцыятывай перамясціць паміж Грузіяй і Азербайджанам. Пасля сутыкнення з добраахвотніцкім войскам і акупацыяй Азербайджана, яго ўзброенымі атрадамі, ён хітрым палітычным захадам разброіў захопнікаў.

Калі ў снежні 1919 года ў Баку працуе прадстаўнік польскага ўраду ў Грузіі, Армэніі, Азербайджане пан Вацлаў Астроўскі, гэнэрал Сулькевіч разам з іншымі польскімі мусульманамі (Віцэ-міністрам юстыцыі Ольгэрам Крычынскім, дырэктарам канцылярыі Міністэрства замежных спраў Констанцы Сулькевічам) удзельнічае ў падрыхтоўцы свята ў гонар дэлегацыі. Няраз гэнэрал Сулькевіч заўважаў, што зьяўляецца па паходжанню татарынам з Віленшчыны і ў душы адчувае сяброўскія пачуцці да Польшчы.

У траўні 1920 года, пасля акупацыі войскам бальшавікоў Азербайджана, гэнэрала Сулькевіча арыштоўваюць і замыкаюць у склепах бакінскага Губчэка. Ён знаходзіцца там разам з будучым паслом Польшчы ў ЗША Цітам Філіповічам. 15 чэрвеня 1920 года гэнэрал Сулькевіч быў знішчаны чэкістамі.

Вось якія падрабязнасці пра арышт і апошнія хвіліны жыцця гэнэрала Сулькевіча раскажаў былы начальнік агульнага аддзелу дыпламатычнага дэпартаменту замежных спраў Азербайджанскай рэспублікі пан Мечыслаў Рудзінскі, кінуты ў бакінскую турму бальшавікамі.

«28 красавіка 1920 года бальшавікі захапілі ўладу... Я разам з Польскай місіяй быў арыштаваны і праз некалькі дзён нас перавезлі ў ЧК. Хутка туды прывезлі Сулькевіча. Ён трымаўся пэсымістычна, лічыў, што яго растрэляюць: спакойна чакаў свайго часу. Я неаднаразова з ім размаўляў, паколькі мы ўсе знаходзіліся ў адным памяшканні. Спачатку спалі на падлозе, паклаўшы пад галаву газеты, пазней зрабілі нары. Праз колькі тыдняў пасля перавароту, раніцай, калі яшчэ было цёмна, чэкісты ціха абудзілі некалькі чалавек і загадалі ім збірацца. Пачалася мітусня, ад якой усе прачнуліся. Чэкісты падганялі, не кажучы, куды забіраюць вязьняў. Гэнэрал Сулькевіч (я стаяў непадалёк ад яго) змог некалькім з нас паціснуць рукі. Разьвітаўшыся, выказаў упэўненасць, што яго растрэляюць. Мы казалі словы ўспакаеньня, самі ня ведаючы, што ўсё гэта значыць. Гэнэрал трымаўся смела

і упэўнена. Праз некалькі дзён мы прачыталі ў газэтах паведамленне ЧК аб растрэле некалькіх чалавек па «абвінавачваньню» у антырэвалюцыйнай дзейнасці. Сярод іх быў гэнэрал Сулькевіч. Наколькі я памятаю, па справе Сулькевіча ня было сьледства і суда».

Аб іншых падрабязнасцях, звязаных з апошнімі хвілінамі жыцця гэнэрала Сулькевіча, сьведчыць М. Е. Расул-Задэ: «Я ўпершыню перадаю галоснасць апавяд майго брата, сябра парламанта Мэхмеда Алі-Бэя, сьведкі гэраічнай сьмерці гэнэрала Сулькевіча. Мэхмэд Алі-Бэй, які сядзеў у адным склепе з гэнэралам, раскажае пра гэта так.

«Гэнэралу загадалі, каб ён крочыў за чэкістамі. Мы зразумелі, што надышоў апошні час яго жыцця, яго павялі на сьмерць. Наступіла скляпельная ціша, мы не маглі глядзець яму ў вочы, не знаходзілі слоў надзеі і падтрымкі. Гэнэрал апырэдыў нас, роўным голасам прамовіў памятных словы: «Я рад, што погібаю як офіцэр мусульманскай арміі. Прощайте!».

Гэты выпадак — сьведчаньне таго, кім зьяўляўся беларускі татары.

Так пакінуў сьвет вялікі палітычны дзеяч, чалавек ідэйных перакананьняў, энэргіі, адзін з найвялікшых дзеячоў сярод беларускіх татар. Кроў заплаціў гэнэрал Сулькевіч за свае грандыёзныя пляны, але яго справы будуць жыць заўжды, як выдатны прыклад бязмежнай адданасьці справе татарскага народа.

Пераклад з польскай Юсуфа Аліевіча Мірзы Крыніцкага.

Фатаграфаваньне А. УЛАДАСЕВІЧА.

Ішкальдзь

(Пачатак на 4—5 стар.)

а з заробатка! Мне чым хутчэй прадаць, тым лепш! А яна зноў за сваё: бачыш, падатку яны не дабіраюць — то я кажу: «савяршэнствуйце налагавае заканадаўства!».

— І чым скончылася? — цікаўлюся я.

— Слухай! — кажа Сяргейчык. — Ну калі тут што можа скончыцца?!...

Пасля «экспэдыцыі» едзе на ўрачысты абед да Івана Дарафеевіча і Ніны Паўлаўны Міско — аматары літаратуры больш ведаюць Івана Дарафеевіча як Анатоля Івэрса. Але па дарозе шафэр Іван Міхайлавіч прапануе паказаць «турэцкі пасёлак» — гарадок для выведзеных з Германіі армейцаў, які за нямецкія грошы збудаваў туркі.

Пасёлак на ўскраіне Слоніма. Дамы кожны на свой фасон, хоць і змантаваныя з тыповых панэльў — зроблена так, што сусед ня можа ні да суседкі пералезьці, ні паглядзець, што там робіцца. У пад'ездзе на доле ўся сігналацыя, тэлефанацыя, сувязь з любой кватэрай і г. д. Зроблена чыста, сьветла і акуратна. У самой кватэры Дануту дабівае

«гаспадарчы пакой» — прасторнае сьветлае памяшканьне, спецыяльна зробленае, каб гаспадыня магла спакойна прасваць навалачкі і кашулі, а гаспадар рабіць сталарку і дробны рамонт. Мяне ж уражвае іншае: туркі ня толькі прынялі за сабой «лішнія» панэлі, трубы, дрот і ўсялякую гадасць, але ачышчаюць ня імі запаскуджаны ручай, раўняюць адхонны і наваліваюць чарназём! А яшчэ зроблена ўся «бытоўка» — майстэрні, унівэрсам, рэстаран. Называецца «Стамбул».

— Ну, — кажа Данута, — зараз я захачу ў «Стамбул»!

— Думаю, там даўно ўсё панашаму, — камэнтуе пан падпалкоўнік, — туркі паехалі.

— Усё роўна добра! — не згаджаецца Данута. — Бо калі ў Слоніме старыя могілкі месцяцца на вуліцы Патрыса Лумумбы, то жывыя людзі маюць права пасядзець у рэстаране «Стамбул»!

— Паехалі! — бязьлітасна камандуе Рудольф. — Дарафеевіч чакае!

У паэты сьціплы, але спраўна трыманы дом, дагледжаны гарад — з гарадам маэстра, якому ўжо

пераваліла за восемдзесят, спраўляецца сам. Гаспадыня яго, апроч іншых клопатаў, яшчэ ходзіць на дзяржаўную службу. Стол накрыты ў лепшых надшчараўскіх традыцыях — нават няёмка перад гаспадыняй за клопаты і выдаткі.

— Нічога, — кажа гаспадыня, — вы і так рэдка бываеце.

— Ізноў цячэ размова, у якой сапраўдныя шчырасьць і разуменьне суседа, нават калі вы ў нечым разыходзіцеся — і няма той вясковай, а ня дай Бог, паўінтэлігенцкай местачковай пыхі, носьбітаў якой Колас абазваў «панямонскай інтэлігенцыяй»: гэта калі ведаюць усё наперад, граюць абрыдлыя ролі, сочаць за даўно спрахнелымі канонамі быту... Дзякуй вам, Іван Дарафеевіч і Ніна Паўлаўна, што ў гэтым Краі яшчэ

ёсьць такія хаты, як ваша!

Потым кароткая экскурсія па Слоніме, між іншым, праз бібліятэку імя таго ж Я. Коласа, дзе ёсьць свой — слонімскі! — літаратурны музэй. І там кнігі ды партрэты ўсіх пішучых — жывых і мёртвых, членаў СП Беларусі і не, вялікіх і меншых. Нашто той сьвет, тая слава?! Жыві, пішы, рабі, старайся — а сваё атрымаеш тут, на сваёй зямлі.

А вечарам дома ў Рудольфа разьвітальная частка. І хоць яна зацягваецца да апоўначы, а ранкам трэба ехаць а шостае раніцы, уражаньні такія ж самыя, з якімі чытач азнаёміўся вышэй... Дзякуй за ўсё, Слонім — прабачце, хлопцы, калі што ня так!

Калі ласка, чытайце працяг у наступным нумары.

20—26 жніўня 1993 г.

7

23, ПОНЕДЕЛЬНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

9.00, 21.25. Пад купалам сусвету. 9.15. «Генеральная рэпетыцыя». Мастацкі фільм. 1-я і 2-я серыі. 11.25. Конны спорт. Спэсбортцы на Кубак Беларускай асацыяцыі па конгадоўлі. II этап. Калас «Кумар» Навагрудскага раёна. 12.25, 17.40. Тэлефільм. 13.30, 17.40. Навіны. 13.40. «Канец былых часоў». Мастацкі фільм. 15.15. Пекар і гультай. Мультфільм. 15.25. Тэлефільм «Азоўскае мора». 16.15. «Мы хлопцы жыўчыя». Мастацкі фільм. 17.00. Спасціжэнне ісціны. 18.30. Дэзінн Прынёмання. (Гр.). 18.40. Фламанга прыносіць шчасце. (Гр.). 19.10. Духовная спадчына. 19.50. «Дзедка за рэчку...». Парады агароднікам. 20.35. Кантакт. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. Спартыўны тэлекур'ер. 22.05. «Даруй нам, першае каханне». Мастацкі фільм. 23.10. Ніка.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

17.00, 20.00, 23.00. Новости. 17.25. Эстрадный концерт. 17.35. Погода. 17.40. Гол. 18.10. Эхо недели. 18.40. Премьера художественного фильма «Пять девушек в Париже». 3-я серия. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. «Преображение». Премьера документального фильма «Острова памяти». 1-я серия. 21.30. Новая студия представляет: Джем-сешн, концерт Л. Паваротти. 22.25. Возможно все.

КАНАЛ «РОССИЯ»

7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Новости. 7.20. Телевизионная биржа новостей. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Утренний концерт. 8.15. «Лад»-галерея. 9.00. Устами младенца. 9.30. Тишина № 9. 10.30. «И возвращается ветер». Художественный фильм. 1-я и 2-я серии. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. «Гиперболический инженер Гарина». Художественный фильм. 14.55. Премьера документального фильма «Дикая природа Америки». (США). 15.30. Там-там-новости. 15.45. Бизнес в России. 16.15. Трансроссфир. 17.00. Мир и война. 17.30. Давайте разберемся. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Художественный фильм «Любовь зла». (США). 20.20. Ретро-шлягер. 20.50. «Как лиса зацала догоняла». Мультфильм для взрослых. 21.00. Момент истины. 22.35. Спасение 911. 23.30. Каунтдаун.

ПОЛЬША-I

13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. «Династия». Серия 203. 14.10. Лето. 16.15. «Виджет». Серил пр-ва США. 16.45. «Исполненное желание». Фильм пр-ва Австралии. 17.05. Программа для подростков. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Журнал репортеров. 19.00. Комедийный серил пр-ва США. 19.20. Выборы-93. 19.20. Журнал репортеров. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Прямо из Бельведера. 21.25. Телеастр. «Москва — Петушки». 23.05. Концерт. 23.35. Репортер. 23.45. Новости. 00.05. Музыкальная программа. 00.15. Вечер... 00.45. Горячая линия. 01.00. «Железный Густав». Серил пр-ва Германии. 01.50. «Дик Фрэнсис». Серил пр-ва США. 03.15. Музыкальная программа.

ПОЛЬША-II

8.30. Панорама. 8.35. Каникулы во второй программе. 9.05. Местная программа. 9.35. Каникулы во второй программе. 9.45. «Новые приключения». Мультсерил. 10.10. Удивительный мир зверей. 10.40. «Поколения». Серил пр-ва США. 11.05. На окольных дорогах Европы. 11.30. Лето в Польше. 12.00. Панорама. 12.05. «Возвращение Арсена Люпина». Серил пр-ва Франции. 12.25. Приветствие. 13.30. Спортивная студия. 16.35. Семь дней польского спорта. 17.00. Панорама. 17.05. Документальный фильм. 17.30. Лето в Польше. 17.50. Польская кинохроника. 18.00. Обзор кинохроники. 18.30. «Поколения». Серил пр-ва США. 18.55. Программа для детей. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Документальный серил. 21.05. «Молнии». Серил пр-ва Австралии. 21.45. Автожурнал. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. Журнал выборщика. 23.00. «Весна Микеланжело». Серил пр-ва Италии. 00.40. Ночь и стресс. 01.00. Панорама.

24, ВТОРНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Раніца рэспублікі. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. «Даруй нам, першае каханне». Мастацкі фільм. 9.30. «Усмешкі Напчараў». Фільм-канцэрт. 10.45. «Даруй у пекла». Мастацкі фільм. 1-я і 2-я серыі. 13.30. Навіны. 13.40. «Лёгія крокі». Мастацкі фільм. 15.05. Тэлефільм. 15.45. Мультфільм. 16.30. Сізаб-топ-10. 17.30. Дэзінн Прынёмання. (Гр.). 17.40. Прэм'ерыя кіно. (Гр.). 18.35. Экалогія і мы. Прамая лінія. (Гр.). 19.10. «Эканамічная хваля». Па слядах нашых перадач. Прамая лінія. 20.10. На крылах песні. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. «Дзяжурная апэка». Мастацкі фільм. 22.15. «Залатая дзесятка». Тэлеконкурс маладых паптыкаў. 23.30. Ніка.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00, 8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Веселые нотки. 8.40. Премьера художественного фильма «Просто Мария». (Мексика). 9.30. Человек и закон. 10.00. «Желтая река». Научно-популярный фильм. 8-я серия. (Япония). 11.20. Премьера документального фильма «Трансис. Начало пути». 1-я и 2-я серии. 12.15. «Спрут-4». Художественный фильм. 1-я серия (Италия). 14.25. Деловой вестник. 14.40. Конверсия и рынок. 15.10. Блокнот. 15.15. Премьера мультфильма «Приключения Тедди Ракспина» (Англия). Программа телевидения Украины. 15.40. «Облачные мечты». Музыкальная программа для детей. 16.05. «Нежданный дождь». Коцерт эстрадной музыки. 16.30. Услышать друг друга. 16.40. Мультфильм. 16.50. Технодром. 17.25. «Украина — дорогой свободы». Принимает участие президент Украины Л. М. Кравчук. 17.50. Погода. 18.00. Премьера художественного фильма «Просто Мария». (Мексика). 18.45. Азбука собственника. 18.55. Тема. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. «Преображение». Премьера документального фильма «Острова памяти». 2-я серия. 22.00. Премьера художественного фильма «Музыка в стиле пепси. Джексоны. Американская мечта». 4-я серия (США). 23.20. Программа «Х». 00.20. «Спрут-4». Художественный фильм. 1-я серия.

КАНАЛ «РОССИЯ»

7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Момент истины. 11.00. Художественный телефильм «Санта-Барбара». 208-я серия. 11.59. Играет пианист Ж. П. Арманго (Франция). 12.20. Мультфильм. 12.30. Всемирная ярмарка. 13.25. По страницам «Вечернего салона». 15.00. Сам себе режиссер. 15.30. Там-там-новости. 15.45. Студия «Рост». 16.15. Трансроссфир. 17.00. Господа-товарищи. 17.15. «Переезд». Фильм 1-й. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «Санта-Барбара». 209-я серия. 20.15. «Аз» есмь. 21.00. Бесшумные лидеры. 21.35. Маски А. Л. 22.35. Новый иллюзион. 23.15. Старые, старые ленты. 23.45. Поэт Александр Малинин.

ПОЛЬША-I

13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. «Полицейский и прокурор». Серил пр-ва США. 14.00. Лето. 16.15. «Виджет». Серил пр-ва США. 16.35. «Исполненное желание». Серил пр-ва Австралии. 17.05. Телеканикулы. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Спортивная студия. 19.00. «Спенсер». Серил пр-ва США. 19.25. Выборы-93. 19.30. Студия спорт. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 20.55. Два на два. 21.15. «Полицейский и прокурор». Серил пр-ва США. 22.05. Выборы-93. 22.55. Только первый. Программа. 23.00. Музыкальная программа. 23.45. Вечерние новости. 00.00. Музыкальная программа. 00.05. Документальный фильм. 00.35. Горячая линия. 00.50. Телефильм воспоминаний. 02.25. Телеастр. «Старый портфель».

ПОЛЬША-II

8.30. Панорама. 8.35. Каникулы во второй программе. 9.05. Местная программа. 9.35. Каникулы во второй программе. 9.45. «Ан-нетта». Мультсерил. 10.10. Программа для молодежи. 10.35. «Поколения». Серил пр-ва США. 11.00. Каникулы во второй программе. 11.05. На окольных дорогах Европы. 11.30. Лето в Польше. 12.00. Панорама. 12.05. «Каникулы». Фильм пр-ва СССР. 16.25. Приветствие. 16.30. Большая мяч. 17.00. Панорама. 17.05. Оружие XX века. 17.35. Лето в Польше. 17.50. Панорама. 17.55. «Вени Крестьян». Документальный фильм. 18.30. «Поколения». Серил пр-ва США. 18.55. Программа для детей. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. Тележурнал. 20.05. Документальный фильм. 21.00. Музыкальный фильм. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.45. «Привидения в наследство». Серил пр-ва Франции. 23.35. Непокорная литература. 00.05. Культурно-публицистическая программа. 01.00. Панорама. 01.10. Документальный фильм.

25, СРЕДА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Раніца Рэспублікі. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25, 10.45. Тэлефільм. 9.05. «Дзяжурная апэка». Мастацкі фільм. 9.35. «Царская п'еса». Мастацкі фільм. (Балгарыя). 12.00. «Залаты рынг». Турнір «Суперчэмпіён». 13.30, 17.30. Навіны. 13.40. «Падсудны». Мастацкі фільм. 15.10. «Танцы, Іспанія». Музычны фільм. 16.30. Відэа-навідыма. 17.40. Мультфільм. 18.00. Дэзінн Прынёмання. (Гр.). 18.10. «Гарэдыня». Літаратурна-мастацкая праграма. (Гр.). 19.00. Абласныя навіны. (Гомель). 19.10. На музычных паралелях. 19.45. «Гаспадар». Хлеб Прынёмання. (Гр.). 20.15. Та «Рэха». 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. «Дзяжурная апэка». 22.15. «Ля гасцінца». Музычная забаўляльная праграма з удзелам папулярных беларускіх спевакоў. 23.50. Ніка.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00, 8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Мультифильм. 8.40. Премьера художественного фильма «Просто Мария». (Мексика). 9.30. Торговый мост. 10.00. «Желтая река». Научно-популярный фильм. 9-я серия. (Япония). 11.20. С. Прокофьев. Симфоническая сказка «Петя и волк». 11.50. Мультфильм. 12.20. Спрт-4. Художественный фильм. 2-я серия. 14.25. Телемист. 15.10. Блокнот. 15.15. Премьера мультфильма «Приключения Тедди Ракспина» (Англия). 15.40. Между нами, девочками... 16.00. Клуно 700. 16.30. Египет сегодня. 17.25. Знакомьтесь: теле-

компания «Мир». 17.50. Погода. 17.55. Концерт. 18.05. «Просто Мария». 18.55, 20.40. Общественное мнение. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 21.55. Песня-93. 22.20. «Преображение». Премьера художественно-публицистического фильма «По образу и подобию». Фильм 2-й. 23.20. Мир на досуге. 00.00. МТВ. 01.00. «Спрт-4». 2-я серия.

КАНАЛ «РОССИЯ»

7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Параллели. 8.15. Бесшумные лидеры. 8.50. «Аз» есмь. 9.35, 15.50. Мультфильм. 9.55. Ретро-шлягер. 10.25. Белая ворона. 11.10. Художественный телефильм «Санта-Барбара». 209 серия. 12.00. Всемирная ярмарка «Российский фермер». 13.25. «Странные люди». Художественный фильм. 15.00. Театр одного художника. 15.20. Бизнес: новые имена. 15.35. Там-там-новости. 16.00. Трансроссфир. 16.45. Христианская программа. 17.15. «Переезд». Фильм 2-й. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «Санта-Барбара». 210-я серия. 20.15. Наш сад. 20.45. Экран криминальных сообщений. 20.55. 60 минут. 22.35. «Диссиденты». Документальный фильм. 23.35. Эхотика.

ПОЛЬША-I

13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. «Профессия — полицейский». Серил пр-ва США. 14.05. О поэзии. 14.15. Репортаж. 14.45. Играет музыка. 15.00. Европейский портрет. 15.10. Евротурнисты. 15.35. Та, как в кино. 16.05. Миниторы. 16.10. Документальный фильм. 16.15. «Виджет». Серил пр-ва США. 16.35. «Исполненное желание». Серил пр-ва Австралии. 17.05. Телеканикулы. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Репортаж. 18.40. Ворота в рай. 19.00. «Смущающие записки». Серил пр-ва США. 19.50. Паспорт. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 20.55. Два на два. 21.15. Спортивная студия. 22.50. Концерт. 23.45. Новости. 00.05. Культурно-публицистическая программа. 00.45. Горячая линия. 01.00. «Девушки из Рошефорта». Комедия пр-ва Франции. 03.00. «Баллада о Яшушке». Серил пр-ва Польши.

ПОЛЬША-II

8.30. Панорама. 8.35. Каникулы во второй программе. 9.05. Местная программа. 9.35. Каникулы во второй программе. 9.45. «Робин Гуд». Серил пр-ва Японии. 10.10. Видеоюнони. 10.35. «Поколения». Серил пр-ва США. 11.00. Каникулы во второй программе. 11.05. На окольных дорогах Европы. 11.30. Лето в Польше. 12.00. Панорама. 12.05. «Книжки начинаются после тридцати». Серил пр-ва США. 16.25. Приветствие. 16.30. Спортивная студия. 16.45. Тележурнал. 17.00. Панорама. 17.05. Артист и его мир. 17.35. Лето в Польше. 18.00. Розыгрыш лото. 18.05. Тележурнал. 18.30. «Поколения». Серил пр-ва США. 18.55. Программа для детей. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Свидетели XX века. 21.00. «Жизнь начинается после тридцати». Серил пр-ва США. 22.00. Панорама. 22.30. Экспресс репортеров. 23.00. «Иные сессии». Серил пр-ва США. 00.25. Привет Сопот. 00.30. Телеастр. «Нелюди и поэты». 00.10. От Сопота до Сопота. 01.00. Панорама.

26, ЧЕТВЕРГ

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Раніца рэспублікі. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. «Спявае Муслім Мамамаеў». Фільм-канцэрт. 9.10. «Дзяжурная апэка». Мастацкі фільм. 9.40, 17.40. Мультфільм. 10.45. «Я песні аддаў усе спаўна». Музычны фільм. 11.35. «Пырскі шампанскага». Мастацкі фільм. 13.10. Та «Рэха». 13.30, 17.30. Навіны. 13.40. «Капітан Фракас». Мастацкі фільм. 1-я і 2-я серыі. 16.00. «Не страціць я святло былое... А. Блок». Тэлефільм. 16.55. «Мёртвы зыб». Навукова-папулярны фільм. 17.50. Надзея. Пра чалавечнасць, спачуванне і міласэрнасць. (Гр.). 18.30. Навіны Бі-бі-сі. 19.00. Абласныя навіны. (Гр.). 19.10. Зачытайце мае пісьмо... 19.15. «Над Немаман». Праграма на польскай мове. (Гр.). 19.45. Роднае слова. 20.15. У краіне фірдаў. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. «Дзяжурная апэка». 22.15. «Залатая дзесятка». Тэлеконкурс маладых паптыкаў. 23.25. Ніка.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00, 8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Мультфильм. 8.45. Премьера фильма «Просто Мария» (Мексика). 9.30. «Молодость древнего народа». Концерт. 10.00. «Желтая река». Научно-популярный фильм. 10-я серия. (Япония). 11.20. «Мелочи жизни». Художественный телефильм. 13-я и 14-я серии. 12.20. «Спрт-4». Художественный фильм. 3-я серия. 14.25. Телемист. 15.10. Блокнот. 15.15. Премьера мультфильма «Приключения Тедди Ракспина» (Англия). 15.40. Междоусудственный телеканал «Останкино» представляет программу «Шаги навстречу». 16.00. Это вы можете. 16.40. ...До 16 и старше. 17.47. Азбука собственника. 17.55. Погода. 18.00. «Просто Мария». 18.50. «Преображение». Программа «Русский мир». 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Лотто «Миллион». 21.10. Художественный фильм «Неоконченная пьеса для механического пианино». 23.25. Творческий вечер З. Тугова. 00.25. «Спрт-4». 3-я серия.

КАНАЛ «РОССИЯ»

7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Утренний концерт. 8.15. Сотвори добро. 9.00. Фольклор. 9.30. Мультфильм. 9.50. Пилигрим. 10.35. Козирная дама. 11.05. Художественный телефильм «Санта-Барбара». 210-я серия. 12.00. «Всемирная ярмарка». Российский фермер. 13.25. Если вам... 13.55. Песни любви и доброты. 15.30. Там-там-новости. 15.45. Студия «Рост». 16.15. Трансроссфир. 17.00. М-трест. 17.15. «Переезд». Фильм 3-й. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «Санта-Барбара». 211-я серия. 20.15. Хроно. 20.45. Экран криминальных сообщений. 21.00. Отечество мое. 00.05. Центр Стаса Намина.

ПОЛЬША-I

13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. «Клуб парадокс». Серил пр-ва США. 14.05. Документальный фильм. 14.40. Олень. 15.30. Документальный фильм. 16.15. «Виджет». Серил пр-ва США. 16.40. «Исполненное желание». Серил пр-ва Австралии. 17.05. Программа для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Культурно-публицистическая программа. 19.00. «Дикая Америка». Документальный серил. 19.30. Выборы-93. 19.35. Культурно-публицистическая программа. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 20.55. Два на два. 21.15. «Клуб парадокс». Серил пр-ва США. 22.10. Выборы-93. 22.15. Только в первой программе. 23.05. Публицистическая программа. 23.45. Хозяйственные новости. 00.05. Музыкальная программа. 00.10. Документальный фильм. 00.40. Горячая линия. 00.55. «3 дня без приговора». Фильм пр-ва Польши. 02.25. Это люблю. 02.45. «Майгерт». Серил пр-ва Англии.

ПОЛЬША-II

8.30. Панорама. 8.35. Каникулы во второй программе. 9.05. Местная программа. 9.35. Каникулы во второй программе. 9.45. «Кот в сапогах». Мультсерил. 10.10. Развлекательная программа. 10.35. «Поколения». Серил пр-ва США. 11.00. Каникулы во второй программе. 11.05. На окольных дорогах Европы. 11.30. Лето в Польше. 12.00. Панорама. 12.05. «Каникулы». Фильм пр-ва СССР. 16.25. Приветствие. 16.30. Большая мяч. 17.00. Панорама. 17.05. Оружие XX века. 17.35. Лето в Польше. 17.50. Панорама. 17.55. «Вени Крестьян». Документальный фильм. 18.30. «Поколения». Серил пр-ва США. 18.55. Программа для детей. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Школа лгунов. 20.35. Культурно-публицистическая программа. 21.00. Сопот-93. 22.50. Панорама. 23.05. Сопот-93. 00.30. Музыкальная программа. 01.00. Панорама.

27, ПЯТНИЦА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Раніца рэспублікі. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. Тэлефільм. 9.30. «Дзяжурная апэка». Мастацкі фільм. 10.00. «Напярэдадні». Мастацкі фільм. 1-я і 2-я серыі. 12.30. Паміж намі, жанчымі... 13.30, 17.30. Навіны. 13.40. «Плюмбум, альбо Небяспечная гульня». Мастацкі фільм. 15.15. Студыя «Летані» прадстаўляе. 15.50. «Порыты». Мастацкі фільм. (США). 17.40. Фестываль у Выбаргу. Фальклорныя калектывы. Перадача 1-я. 18.20. Дэзінн Прынёмання (Гр.). 18.30. Толькі па пятніцах. Інфармацыйна-публіцыстычная праграма. (Гр.). 19.10. Тэлевізійны дом кіно. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. Стоп-кадр. 22.05. «Аповесць непагадлага месяца». 23.35. Ніка.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00, 8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Мультифильм. 8.40. Премьера художественного фильма «Просто Мария». (Мексика). 9.30. Торговый мост. 10.00. «Желтая река». Научно-популярный фильм. 9-я серия. (Япония). 11.20. С. Прокофьев. Симфоническая сказка «Петя и волк». 11.50. Мультфильм. 12.20. Спрт-4. Художественный фильм. 2-я серия. 14.25. Телемист. 15.10. Блокнот. 15.15. Премьера мультфильма «Приключения Тедди Ракспина» (Англия). 15.40. Между нами, девочками... 16.00. Клуно 700. 16.30. Египет сегодня. 17.25. Знакомьтесь: теле-

КАНАЛ «РОССИЯ»

7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Параллели. 8.15. Фортуна. 9.10. Наш сад. 9.40. В мире животных. 10.40. У Ксюши. 11.10. Художественный телефильм. «Санта-Барбара». 211-я серия. 12.00. Всемирная ярмарка «Российский фермер». 13.25. Телевизионный театр России. 14.30. Правдшая высота Леонарда Лавинского. 15.30. Там-там-новости. 15.45. Студия «Рост». 16.15. Трансроссфир. 16.55. «14 против 30». Художественный фильм. 2-я серия. 17.35. Мультфильм. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «Любимая женщина механика Гаврилова». Художественный фильм. 20.45. Премьера художественного видео-

фильма-монографии «Матильда Кшесинская. Фантазия на тему...». 22.35. II Международный музыкальный фестиваль «Славянский базар». Финал конкурса молодых исполнителей. 00.15. «Молодая жена». Художественный фильм.

ПОЛЬША-I

13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. «Он, она, оно». Фильм пр-ва Германии. 14.50. Рядом с нами. 16.00. Состояние души. 16.15. «Виджет». Серил пр-ва США. 16.40. «Исполненное желание». Серил пр-ва Австралии. 17.05. Цветное лето. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Репортаж. 18.40. Австрарада. 19.00. «Свидание в темноту». 19.45. Сатирическая программа. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 20.55. Два на два. 21.15. «Золотая сабля». Серил пр-ва Австралии. 22.55. Выборы-93. 23.05. Граница. 23.15. Поймать шанс. 23.45. Вечерние новости. 00.00. Музыкальная программа. 00.05. «Перебежчики». Документальный фильм. 00.35. Горячая линия. 00.45. Развлекательная программа. 03.00. «Большница». Серил пр-ва Голландии.

ПОЛЬША-II

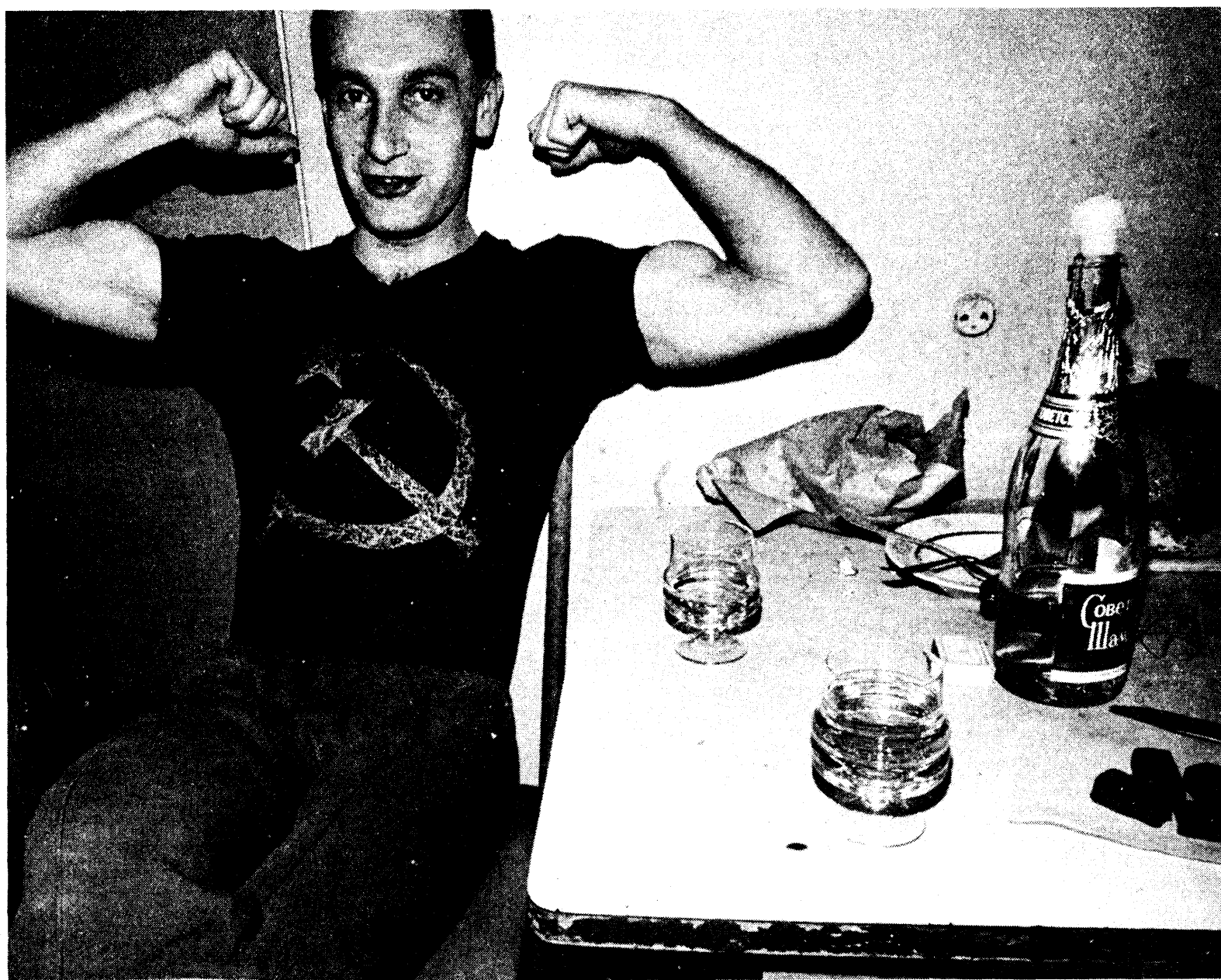
8.30. Панорама. 8.35. Каникулы во второй программе. 9.05. Местная программа. 9.35. Каникулы во второй программе. 9

20—26 жніўня 1993 г.

8

АПОШНЯЯ СТАРОНКА

Фатаграфаванне У. ПАРФЯНЮК.

Крымінальная хроніка

За мінулы тыдзень на тэрыторыі вобласці зарэгістравана 88 злачынстваў і здарэнняў. Адметная прыкмета — значная колькасць забойстваў (3), цялесных пашкоджанняў (7), рабаванняў (10), а таксама дарожных аварыяў і няшчасных выпадкаў, многія з якіх закончыліся трагічна.

Жудаснае злачынства здзейснена вечарам у панядзелак на тэрыторыі Смаргонскага бетоннага завода. Пад час сумеснага раёнаўскага моцных напояў «на дваіх», паміж сабуртэльнікамі ўзнікла сварка, у ходзе якой малады рабочы кааператыва «Аль-янс» спачатку збіў свайго сябра па працы, а потым абліў саларкаю і падпаліў. Вынік трагічны — праз два дні пацярпелы ад атрыманага апёкаў памёр у шпіталі.

У сераду на Смаргоншчыне адбылася яшчэ адна трагічная разборка. На гэты раз у в. Данюшава 39-гадовы палявод мясцовага калгаса ў якасці ахвяры выбраў сваю жонку, якая з праклатым нажом сэрцам памерла на кухні.

Наступная крывакая драма разыгралася вечарам 13 жніўня ў Горадні ў прыватным доме па вуліцы Маякоўскага. 70-гадовы пенсіянер вымушаны быў падняць сякера на няпрошанага «госьця» — 32-гадовага жыхара вёскі Келбаскі, які нідзе не працаваў. Той праз вакно

залез у яго дом.

Назаўтра раніцай стары сам з'явіўся з пакаяннем у міліцыю. Цяпер нялёгкай задачай стаіць перад судом — вызначыць, ці перавысіў стары мяжу неабходнай абароны.

На мінулым тыдні ахвярамі злачынстваў сталі двое безпрацоўных грамадзян. У першым выпадку на вул. Будзённага ў Горадні ў 18-гадовага менчука трое рабаўнікоў адабралі 300 даляраў ЗША і 30 тысяч «зайчыкаў».

Яшчэ адзін «бядняк», 25-гадовы жыхар вёскі Цыдовічы Гарадзенскага раёна, вымушаны быў «падзяліцца» 530 нямецкімі маркамі і 65 далярамі з рабаўніком, які раніцай сустрэў пацярпелага на «вузкай сычэжы» непадалёк ад роднай вёскі.

Вечарам у пятніцу ля вёскі Луцкаўляны Гарадзенскага раёна трактарыст мясцовага калгаса, едучы на МТЗ-80 праз мост на рэчцы Індурка, перакуліўся й ад атрыманага пашкоджанняў на месцы памёр.

Той жа парой ля вёскі Гледнявічы Ваўкавыскага раёна малады гарадзе-

нец перадаў руль асабістага матацыкла свайму нецвярозаму земляку, які на павароце з'ехаў у кувэту й стукнуўся аб дрэва. У выніку парушэнне правілаў дарожнага руху каштавала жыцця ўладальніку матацыкла.

Ратуючы жыццё парушальніка-пешахода, загінуў сам 40-гадовы начальнік цэха Лідзкай абутковай фабрыкі, які з мэтай прадукцыйнага наезду на пешахода выехаў на асабістых «Жугулях» на сустрэчную паласу руху, дзе сутыкнуўся з такім жа легкавіком.

Незвычайнае здарэнне адбылося раніцай у суботу на дарозе ля вёскі Круцілавічы Дзятлаўскага раёна. Там мясцовы калгаснік, кіруючы асабістым «Жом», не разгледзеў па-за туманам каня, які пераходзіў дарогу. У выніку кіроўца трапіў у бальніцу, а конь на жывёльны магільнік.

Аб тым, што некаторыя грамадзяне страцілі чалавечыя рысы, сведчыць паведамленне з Дзятлава, дзе даярка калгаса «Зара» заявіла ў аддзел міліцыі аб цяжкім і дзікунскім злачынстве — згвалтаванні дзівюх яе малалетніх дачок ад першага шлюбу, якое ўчыніў яе цяперашні мужык.

«Чорным» днём аказалася субота 14 жніўня, якая акрамя ахвяраў забойства й дарожнага здарэння «забрала» яшчэ 5 чалавечых жыццяў. Прыкладзем хроніку трагічных падзей:

9.00. На таку в. Ціхаволя Сьвіслацкага раёна засыпала ў бункеры зернем вучня шостага класа мясцовай школы, які там працаваў.

11.10. У Слоніме з балкона 8 паверха свайго кватэры выкінуўся 80-гадовы пенсіянер, які на месцы памёр.

13.00. Каля в. Беражаны Гарадзенскага раёна патанулі састарэлы жыхар гэтай вёскі й студэнт Гарадзенскага ўніверсітэта, якія пераплывалі на лодцы Нёман і перакуліліся.

17.40. На рацэ Котра паблізу цукровага завода патануў 42-гадовы жыхар г. Скідэля, які нідзе не працаваў.

23.00. У в. Табала Гарадзенскага раёна пад час перавозкі сена з воза зваліўся ўніз галавой 85-гадовы стары, які там жа, на вуліцы, памёр.

Г. СЫСОЙ.

Страты на Палессі

Некалькі запар дажджоў, што выпалі за апошнія дні на Палессі, зруйнавалі следам за бульбянымі й збожжавымі палеткамі плошчы, якія былі засеяны ільном. Толькі ў Пінскім і Столінскім раёнах знішчана некалькі соцень гектараў ільняных палёў. Гэта велізарныя страты, лічыць галоўны тэхнолаг Пінскага раённага агракомплексу Ян Сачкоўскі, бо разам з ільносаломкай загінула і сям'я, з якога на Піншчыне сёлета збіраліся вырабляць алей.

Г. У.

Удакладненне: у № 24 замест загалоўка «У апазыцыі да праваслаўя і каталіцызма» не па віне рэдакцыі было надрукавана «У апазыцыі да праваслаўя». Перапрашаем аўтара.

Пам'яці Параскевы Рыгораўны Шаўчонак

14.10.1914—13.08.1993

Выказваем глыбокае спачуванне паэтыцы Марыі Шаўчонак, якую напаткала вялікая гора — памерла маці.

Параскева Рыгораўна Шаўчонак, у дзявоцтве Шаблінская, нарадзілася ў вёсцы Пярэскаль на Магілёўшчыне ў працавітай сям'і. У бацькоў іх было пяцёра сёстраў і двое братоў, з якіх яшчэ жывыя Маня Цыганок і Арына Сіняўская.

Бацьку Параскевы Рыгораўны закатавалі фашысты ў роднай вёсцы, спалілі хату. Брат Макар загінуў на фронце. Пахавальню на мужа Сіпанця Мікалаевіча, кулямётчыка, да вайны майстра дарожнага будаўніцтва, Параскева Рыгораўна атрымала праз некалькі месяцаў па нараджэнні малодшай дачкі Марыі. Трэба было самой садзіць соткі і працаваць на калгасным полі за пустыя працідны, ставіць на ногі дзяцей. Іх было трое. Васіль скончыў будаўнічы тэхнікум, пасля і інстытут. Валодзя працаваў шафёрам, загінуў у саракагадовым узросце ў аварыі на дарозе.

Васіль угаваў маці збыць на Магілёўшчыне гаспадарку, якая надрывала здароўе маці, і паехаў з ім у Алма-Ату. Там яна працавала вартульніком. Аднойчы трапіла ў буран, прамокла, падхапіла запаленне лёгкіх. З таго часу здароўе зусім пагоршылася.

Марыя ў 1965 годзе скончыла БДУ і прыехала па накіраванню ў шчучынскую раёнку «Савецкая вёска». Маці пераехала да яе. З 1978 году Марыя працуе рэдактарам Гарадзенскай студыі тэлебачання, і Параскева Рыгораўна жыве з дачкой у нашым горадзе. Марыя цярпліва аякуецца маці, якая шмат хварэе...

У сціпых далікатных вершах Марыі Шаўчонак застаецца душа яе маці, якая натхняла дачку дабрыняй і мудрасцю, засланяла яе сваім мацярынскім цяплым. Вечная ёй памяць.

Гарадзенскае аддзяленне Саюзу пісьменьнікаў Беларусі.

«ПАГОНЯ»

Рэдактар С. АСТРАЎЦОУ

Заснавальнік: культурна-асветніцкі фонд «Бацькаўшчына»

Адрас рэдакцыі: 230023, г. Горадня, вул. Дамініканская, 1.
Тэлефоны: 45-29-96, 45-41-83.
Газета выдаецца штотыдзень па пятніцах.
Індэкс 63124. Ліцэнзія № 465.
Фотанабор, афсетны друк.
Гарадзенская вабласная ўзбуйненая друкарня: 230003, г. Горадня, вул. Паліграфістаў, 4.

Падпісана да друку 1993 г.

Тыраж 3188 паасобнікаў. Замова 3682

Квота —

4 тысячы

Як стала вядома рэдакцыі «Пагоня», шмат жаму з тых, хто выказваў жаданне паехаць да Вільні на сустрэчу з Папам Рымскім Іаанам Паўлам II, прыдзецца застацца дома. У лісьце на імя біскупа Гарадзенскай эпархіі ўрад Летувы паведамляе, што для Беларусі выдзелена квота ўсяго на чатыры тысячы паломнікаў. З гэтае нагоды кіраўніцтва каталіцкай дыяспары Горадні звярнулася да Эпіскапату Летувы з ультыматывнай заявай дама-

гацца ад ураду зняняцця ўсіх абмежаванняў, якія тычацца іншаземных грамадзянаў, пад час візіту высокай духоўнай асобы.

Г. У.

Мірны старт

З лікам 1:1 юнацкая зборная Беларусі завяршыла сваю стартую гольню з футбалістамі Паўночнай Ірландыі ў Бэльфашце, дзе праходзіць адборачныя сустрэчы чэмпіянату Еўропы сярод футбалістаў да 18 год.

Г. СЫСОЙ.